

EASO Příručka k dublinskému řízení: operativní standardy a indikátory

Soubor praktických příruček EASO

2020

EASO Příručka k dublinskému řízení: operativní standardy a indikátory

Soubor praktických příruček EASO

2020

EASO a žádná osoba vystupující jeho jménem není zodpovědná nejsou zodpovědní za využití níže uvedených informací.

Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2020

Print	ISBN 978-92-9485-464-3	doi:10.2847/673001	BZ-04-19-320-CS-C
PDF	ISBN 978-92-9485-463-6	doi:10.2847/26461	BZ-04-19-320-CS-N

© Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), 2020

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

K veškerému použití nebo reprodukci fotografií či jiného materiálu, k nimž EASO nemá autorská práva, je nutné získat svolení přímo od držitelů těchto práv.

Obsah

Seznam zkratk	5
Úvod	6
Struktura a formát příručky	9
Právní rámec	9
Jak číst tuto příručku	10
Terminologie	11
Obecné zásady	12
1. Procesní záruky pro osoby spadající do působnosti dublinského řízení	13
Důvěrnost	13
Poskytování informací	13
Jazyk	15
Porozumění	15
Předkládání a posuzování nových informací	16
2. Identifikace možného dublinského případu	17
Systém Eurodac	17
Vízový informační systém (VIS)	19
Dokumenty patřící dotčené osobě	20
Osobní pohovor	21
3. Žádost o informace	23
4. Posouzení příslušnosti	25
Informovanost a školení	25
Úplnost spisu	25
Predložení a posouzení důkazů	26
5. Zaslání žádosti o přijetí zpět / převzetí	27
Včasné podávání žádostí	27
Uvedení důkazů a důkazních informací	27
Používání systému Dublinet k zasílání žádostí o přijetí zpět / převzetí	28
6. Odpověď na žádosti o přijetí zpět / převzetí	29
Včasnost odpovědi	29
Jasně a jednoznačné znění	29
Používání systému Dublinet k zasílání odpovědí na žádosti o přijetí zpět / převzetí	30
Souhlasné odpovědi	30
Implicitní souhlas	31
Zamítavé odpovědi	31
Přezkumné řízení	31
7. Nezletilé osoby bez doprovodu	33
Nejlepší zájem dítěte	33
Jmenování zástupce	33
Vyhledávání rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných	34
8. Závislé osoby a diskreční ustanovení	37
Situace závislosti	37
Diskreční ustanovení	37
Pozastavení přemístění	38

9. Osoby mimo okruh žadatelů	39
Srovnávání údajů v systému Eurodac.....	39
10. Oznámení rozhodnutí o přemístění a opravných prostředků	40
Před odesláním oznámení	40
Včasnost oznámení	40
Opravné prostředky	41
Sdělení o odvolání s odkladným účinkem	41
11. Zajištění	42
12. Přemístění	43
Příprava přemístění	43
Časy a místa příjezdu	43
Oznámení o přemístění	44
Používání sítě DubliNet pro sdělování informací o případech přemístění	44
Přemísťování rodin	45
Flexibilita v organizaci přemísťování	45
Chybná přemístění.....	46
Úspěšná přemístění.....	46
Dobrovolná přemístění.....	46
Příloha – Souhrnná tabulka operativních standardů a indikátorů	48

Seznam zkratk

CEAS	společný evropský azylový systém
CFR	Listina základních práv Evropské unie (2000/C 364/01)
členské státy	Evropská unie a přidružené státy, které uplatňují nařízení Dublin III
EASO	Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu
ESLP	Evropský soud pro lidská práva
EU	Evropská unie
nařízení Dublin III	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění)
nařízení o Eurodacu II	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva
prováděcí nařízení	nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 118/2014 ze dne 30. ledna 2014
RCD	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepřacované znění)
SDEU	Soudní dvůr Evropské unie
UNHCR	Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky
VIS	Vízový informační systém zřízený nařízením Rady (ES) č. 512/2004 ze dne 8. června 2004 o zřízení Vízového informačního systému (VIS) a vymezený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy

Úvod

Souvislosti

Od 1. září 1997 používají členské státy postup známý jako „dublinské řízení“, který určuje členský stát odpovědný za posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Tento proces byl dvakrát přepracován a jeho výslednou podobou je stávající nařízení Dublin III⁽¹⁾. V průběhu let se dublinské řízení setkala s řadou výzev, výsledkem čehož je současný stav.

Evropská komise ve svém sdělení „Evropský program pro migraci“ konstatovala, že „mechanismus pro stanovení příslušnosti k posuzování žádostí o azyl (tzv. „dublinský systém“), nefunguje tak, jak by měl.“⁽²⁾ Vymezila v něm rovněž klíčové oblasti, ve kterých by členské státy měly vynaložit větší úsilí, aby se nařízení Dublin III podařilo provést v celém jeho rozsahu. Členské státy by podle sdělení Komise měly zejména zvýšit počet přesunů a důsledně uplatňovat ustanovení týkající se sloučení rodiny.

*O provádění nařízení Dublin III bylo v posledních letech uveřejněno několik zpráv. Tyto studie přináší přehled praktického uplatňování tohoto systému a ukazují, s jakými problémy se v současnosti potýká. Hodnocení provádění nařízení Dublin III⁽³⁾, které bylo vypracováno pro Evropskou komisi, obsahuje hloubkovou analýzu praktického provádění tohoto nařízení. Studie Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky: *Left in Limbo: UNHCR study on the implementation of the Dublin III Regulation* (Na mrtvém bodě: studie UNHCR o provádění nařízení Dublin III)⁽⁴⁾ se zabývá způsobem uplatňování nařízení Dublin III a posuzuje, do jaké míry se používají postupy a záruky, které toto nařízení stanoví. Studie analyzuje rovněž cíl rychlého určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu v souladu s kritérii tohoto nařízení. Jedna z nejnovějších zpráv Evropské rady pro uprchlíky a osoby žijící v exilu, nazvaná *Implementation of the Dublin Regulation* (Provádění dublinského nařízení)⁽⁵⁾ uvádí číselné údaje za rok 2018.*

Proč byla tato příručka vypracována?

Dublinský systém vymezuje jasné základní postupy. Vzhledem k rozdílům ve vnitrostátních právních předpisech a organizačním uspořádání, dochází k různým vnitrostátním postupům při uplatňování nařízení. Implementace dublinského nařízení napříč členskými státy vede k mnoha výzvám. A právě v souvislosti s tím byla vypracována i tato příručka.

Tato příručka má proto za cíl pomoci členským státům s uplatňováním stávajících právních předpisů při jejich aplikaci harmonizovanou cestou. Záměrem této příručky není poskytnout přehled o provádění dublinského systému v Evropské unii a v přidružených zemích (EU+).

Jak tato příručka vznikla?

V září 2016 vydal úřad EASO svou první [příručku o standardech a indikátorech pro podmínky přijetí](#). Tato příručka vychází z metodiky stanovené v roce 2016. Proces vývoje této příručky se řídí zavedenou metodikou Quality Matrix (kvalita matice) stanovenou úřadem EASO. Její návrh připravila pracovní skupina tvořená odborníky z členských států, konkrétně z Německa, Irska, Nizozemska, Rumunska a Švédska. Návrh byl následně konzultován s Evropskou komisí, vysokým komisařem Organizace spojených národů pro uprchlíky a s Evropskou radou pro uprchlíky a osoby žijící v exilu. Před konečným schválením byla příručka konzultována také v rámci sítě jednotek dublinského systému Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) a formálně schválena správní radou úřadu EASO.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění).

⁽²⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Evropský program pro migraci“, Brusel, COM(2015), 13. května 2015, kapitola III.3, s. 13.

⁽³⁾ Závěrečná zpráva Komise o provádění nařízení Dublin III, 18. března 2016.

⁽⁴⁾ UNHCR, *Left in Limbo: UNHCR study on the implementation of the Dublin III Regulation* (Na mrtvém bodě: studie UNHCR o provádění nařízení Dublin III), srpen 2017.

⁽⁵⁾ ECRE, *The implementation of the Dublin Regulation in 2018* (Provádění dublinského nařízení v roce 2018), Azylová informační databáze, březen 2019.

Co je účelem této příručky?

Příručka je koncipována tak, aby sloužila několika účelům:

- na politické úrovni slouží jako nástroj k **posílení nebo dalšímu zlepšení vnitrostátních postupů** při uplatňování nařízení Dublin III,
- na operační úrovni ji mohou vedoucí pracovníci příslušných orgánů využít k **zajištění správného provádění klíčových ustanovení nařízení Dublin III a jako podporu iniciativ na zlepšení procesů a školení zaměstnanců**,
- příručka může sloužit jako **referenční materiál pro vytváření monitorovacích rámců a provádění vlastních hodnocení vnitrostátních postupů** z hlediska kvality systémů azylového řízení.

Celkovým cílem této příručky je poskytnout členským státům podporu při provádění klíčových ustanovení nařízení Dublin III, aby jeho uplatňování bylo co nejefektivnější a vedlo k posílení společného evropského azylového systému.

Cílem tohoto dokumentu je ukázat, jak lze právní ustanovení nařízení Dublin III uplatňovat v praxi. Dokument tak představuje nástroj, který má orgánům členských států sloužit jako podpora při zajišťování **technického provozu jednotek dublinského systému**. Příručka však zároveň slouží jako **nástroj pro sebehodnocení**.

Co je to operativní standard?

Tato příručka formuluje obecně uznávané operativní standardy a indikátory správného a účinného provádění nařízení Dublin III. Tyto standardy a indikátory mají sloužit jako pomůcka v procesu sebehodnocení a nepředstavují právně závazné povinnosti.

Příručka se zabývá operativními standardy na podporu implementace právních standardů nebo ustanovení. Operativní standardy obsažené v tomto dokumentu jsou založeny také na postupech, které se v EU již používají. Operativní standardy se řídí právními ustanoveními různých platných nařízení, aby bylo možné jasně rozlišovat mezi standardy operativními a právními. Tam, kde jsou použitelná ustanovení samotného nařízení Dublin III, byla tato ustanovení zahrnuta jako standard v některých bodech této příručky. Cílem příručky je formulovat společně uznávané standardy a indikátory, kterých je možné dosáhnout ve všech členských státech, a uvést rovněž příklady osvědčených postupů.

Členské státy mohou v rámci dublinského řízení zavést nebo zachovat příznivější pokyny, než jsou pokyny obsažené v této příručce. Tento dokument nelze v žádném případě chápat jako pobídku ke snižování stávajících standardů, ale naopak jako podnět k tomu, aby bylo dosaženo alespoň určité minimální úrovně, kterou představují právě referenční hodnoty uvedené v tomto dokumentu.

Jakou oblast působnosti má tato příručka?

Územní působnost

Tato příručka se v souladu s nařízením Dublin III týká **32 zemí EU+** (členské státy), které uplatňují dublinský systém.

Osobní působnost

V souladu s nařízením Dublin III spadají do oblasti působnosti této příručky **žadatelé o mezinárodní ochranu**. Čtenář musí mít ovšem na paměti, že nařízení Dublin III se vztahuje také na osoby, které nepodaly novou žádost v členském státě, ve kterém se nacházejí, ale požádaly o azyl dříve v jiném členském státě („osoby mimo okruh žadatelů“).

Témata spadající do oblasti působnosti této příručky

Tematický rozsah této příručky zahrnuje určitá klíčová ustanovení nařízení Dublin III. Příručka se důsledně drží postupu práce spojené s vyřizováním jednotlivých dublinských případů. Jejím účelem je pokrýt všechny kroky dublinského řízení od identifikace dublinského případu až do okamžiku přemístění.

Konkrétně se zaměřuje na klíčové obecné zásady a procesní záruky, které je třeba během dublinského řízení dodržovat. Jednotlivá ustanovení se řídí postupem práce, přičemž zvláštní pozornost je věnována nezletilým osobám bez doprovodu, osobám závislým a osobám mimo okruh žadatelů.

U některých operativních standardů doplňuje v případě potřeby zvláštní opatření pro nezletilé osoby bez doprovodu. Příručka nicméně nenabízí ucelený soubor operativních standardů, které by určily, jakým způsobem by v rámci celého dublinského řízení měly být respektovány nejlepší zájmy dětí. Přehled nejlepších zájmů dětí v azylovém řízení obsahuje [Praktická příručka EASO k nejlepšímu zájmu dítěte v azylovém řízení](#).

Mezi témata, jimiž se tato příručka zabývá, patří i otázka zajištění přístupu k **odvolacímu řízení** (informace, poradenství, přístupnost). O samotné organizaci odvolacího řízení však příručka nepojednává.

V jednotlivých oddílech této příručky používáme indikátory, které umožňují hodnotit, zda byla přijata vhodná opatření zohledňující zvláštní potřeby. Potřebami žadatelů se zvláštními potřebami se nicméně tato příručka podrobně nezabývá. Právě tak se nevěnuje ani odborné otázce **lékařských vyšetření**. Pokud jde o bližší pokyny, které se věnují problematice osob patřících ke zranitelným skupinám, doporučujeme konzultovat [nástroj EASO pro identifikaci osob se zvláštními potřebami](#).

Tuto příručku je třeba chápat jako další krok vedený snahou usnadnit uplatňování některých ustanovení nařízení Dublin III. Nezahrnuje však všechna témata spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení. [Praktická příručka EASO k nařízení Dublin III: osobní pohovory a posouzení důkazů](#) podává přehled o dublinském řízení a jeho praktickém uplatňování, pokud jde o pohovory, poskytování informací a posuzování dostupných důkazů v dublinském řízení.

Tato příručka se nezaměřuje na proces vytváření, registrace a podávání žádostí o mezinárodní ochranu. To je vysvětleno v [Pokynech EASO pro azylové řízení: operativní standardy a indikátory](#).

Tato příručka byla vypracována s cílem zajistit řádné fungování dublinského řízení. **Krizové podmínky**, kdy může být používání nařízení Dublin III ohroženo odůvodněným rizikem, že azylový systém určitého členského státu bude vystaven zvláštnímu tlaku, nebo potížemi ve fungování azylového systému určitého členského státu – které jsou popsány v článku 33 dublinského nařízení – do oblasti působnosti této příručky nespádají.

Pro koho je tato příručka určena?

Příručka je určena především pro:

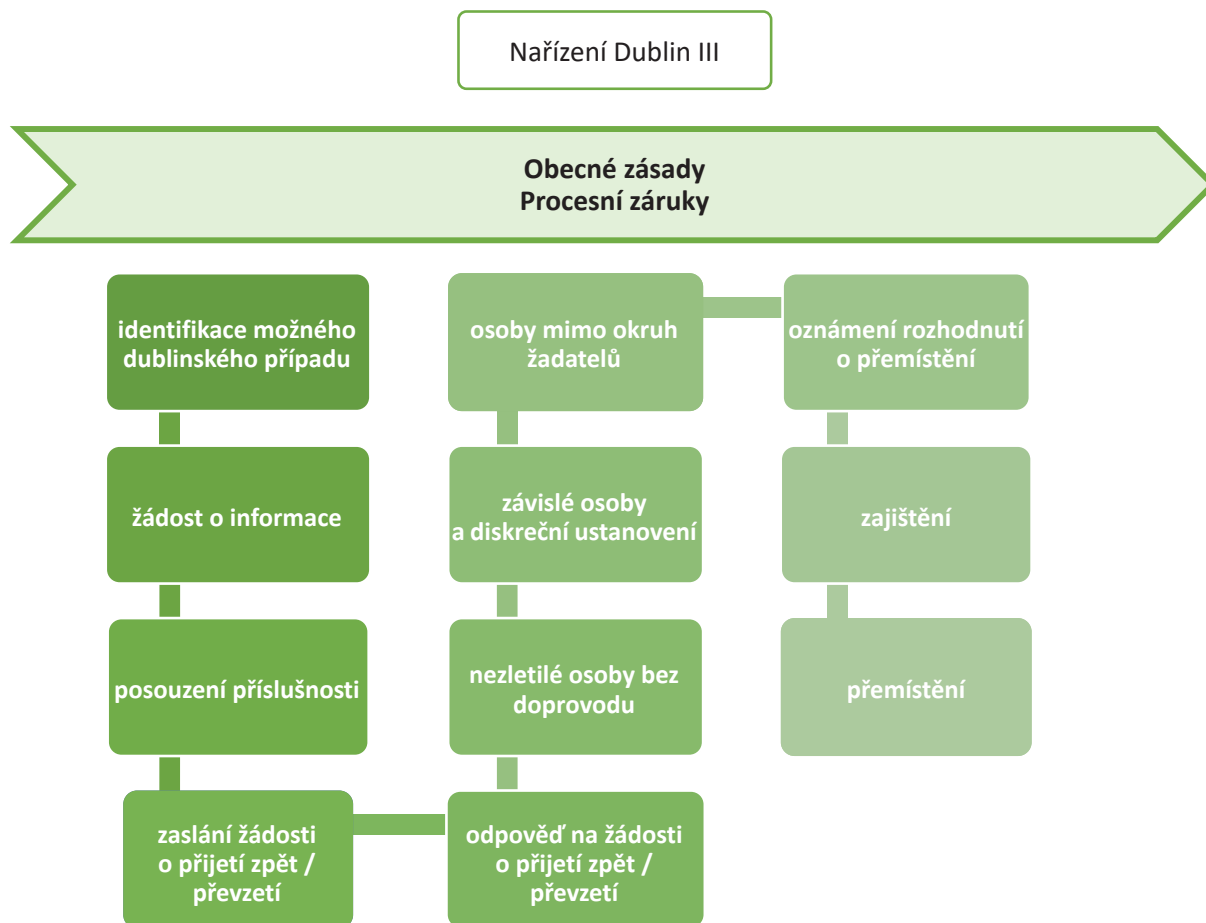
- tvůrce politik nebo osoby s rozhodovací pravomocí na politické úrovni, jejichž rozhodnutí mohou ovlivnit vnitrostátní postupy,
- vedoucí pracovníky příslušného (azylového) orgánu, kteří jsou pověřeni zajišťováním správného uplatňování nařízení Dublin III a mohou dát podnět ke zvýšení kvality postupů v rámci daného orgánu,
- zaměstnance odpovědné za zajišťování kvality v rámci příslušného orgánu.

Tato příručka má tvůrcům politik a vedoucím pracovníkům příslušného orgánu sloužit jako podpůrný nástroj, který jim umožní používat pokyny jako rámec pro sledování procesu zajišťování kvality, usnadní jim přijímání rozhodnutí, která jsou nezbytná pro zlepšení celého procesu a zajištění souladu s příslušnými standardy a pomůže jim při posuzování potřeb dalšího rozvoje v rámci jejich jednotky dublinského systému.

Tvůrci politik a vedoucí pracovníci se mohou rozhodnout, že tento dokument poskytnou pracovníkům vnitrostátních orgánů, kteří se zabývají vyřizováním jednotlivých případů, aby získali obecné znalosti o celkové organizaci dublinského řízení.

Struktura a formát příručky

Dokument začíná úvodem, který vysvětluje, jak příručka vznikla, a podává přehled o jejím účelu a oblasti působnosti. Následuje krátký oddíl, nazvaný „Jak číst tuto příručku“, který se zaměřuje na objasnění použitých pojmů a uvádí příklady toho, jak lze příručku používat. Zbytek dokumentu je rozdělen do dvanácti oddílů zaměřených na tato témata:

Obrázek 1. Znárodnění klíčových témat, jimiž se tato příručka zabývá

Každý oddíl obsahuje specifické společné standardy. U každého standardu jsou uvedeny příslušné indikátory, které usnadňují posuzování, do jaké míry je standard plněn. Tam, kde je to potřeba, je podrobnější vysvětlení indikátory uvedeno v „doplňujících poznámkách“.

Příloha navíc obsahuje tabulku, která shrnuje všechny standardy a indikátory uvedené v tomto dokumentu. Tabulka by však měla být používána společně s hlavním dokumentem, který poskytuje doplňující vysvětlení (úvodní poznámky, doplňující poznámky, příklady osvědčených postupů) k výkladu pokynů.

Právní rámec

Základní právní rámec dublinského řízení je vymezen v níže uvedených právních aktech:

nařízení Dublin III

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění)

prováděcí nařízení k nařízení Dublin

nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, **ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 118/2014 ze dne 30. ledna 2014⁽⁶⁾**

nařízení o Eurodacu II

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (přepřacované znění)

Jak číst tuto příručku

	Příklad	Vysvětlení
STANDARD	Členské státy by měly zajistit, aby rozhodnutí bylo oznámeno v přiměřené lhůtě.	Operativní standard je obecně uznávaným postupem pro zavedení spravedlivého a efektivního azylového řízení, které provádí ustanovení společného evropského azylového systému. Operativní standard neodráží pouze postup, který již byl uveden do praxe, ale stanoví cíl, o který se má usilovat. Operativní standardy zohledňují tři hlediska: hledisko dotčené osoby (spravedlnost), odpovědného vedoucího pracovníka (efektivnost) a zákonodárce (zákonnost).
Indikátor	Orgány členských států mají zaveden systém řízení případů nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů, aby bylo zaručeno, že oznámení o přemístění proběhne ve stanovené lhůtě.	Indikátor je způsob, kterým lze měřit nebo sledovat plnění určitého standardu. Indikátory uvedené u každého standardu by měly být chápány jako kumulativní indikátory, které nejsou uvedené v pořadí podle důležitosti.
Alternativní indikátory	Indikátor 1.a: Pokud dotčená osoba nemá právního poradce, orgán členského státu oznámí rozhodnutí dotčené osobě v jazyce, kterému žadatel rozumí nebo lze důvodně předpokládat, že mu rozumí. NEBO Indikátor 1.b: Pokud má dotčená osoba právního nebo jiného poradce, může se orgán členského státu rozhodnout, že rozhodnutí oznámí právnímu nebo jinému poradci zastupujícímu danou osobu v souladu s vnitrostátní praxí.	Alternativní indikátory se použijí v situacích, kdy lze plnění daného standardu měřit různým způsobem.

⁽⁶⁾ Konsolidované znění je dostupné [zde](#).

Doplňující poznámky	Dotčená osoba je informována o lhůtách pro poskytnutí příslušných dokladů / dokladů, které jsou relevantní, pokud řízení není ještě ukončeno.	Doplňující poznámky uvedené v zelených rámečcích upozorňují na důležité skutečnosti, zvláštní okolnosti nebo výjimky, které je třeba při uplatňování standardů a indikátorů zohlednit. Použitelnost „doplňujících poznámek“ se může v jednotlivých členských státech lišit.
Osvědčené postupy	Osvědčené postupy týkající se kontaktování jednotky dublinského systému Příslušný orgán odpovědný za dublinské případy má k dispozici číslo telefonické podpory, na kterou se pracovníci azylového orgánu, policie nebo jiných příslušných orgánů mohou obracet s případnými dotazy ohledně dublinského řízení.	Osvědčené postupy v modrých rámečcích představují postupy, které sice nemusí být všude považovány za standard, je však žádoucí, aby je členské státy při uplatňování operativních standardů a indikátorů ve svých vnitrostátních systémech zohlednily. Výraz „osvědčený postup“ neoznačuje výsledek formálního hodnocení, ale vychází ze současné praxe některých členských států.
Nástroje EASO	Praktická příručka: Přístup k azylovému řízení Tato příručka obsahuje informace o hlavních povinnostech úředníků v přední linii a právech osob, které mohou potřebovat mezinárodní ochranu, když poprvé přijdou do styku s úřady v zemi, do níž přišly. Úředníci v přední linii naleznou v této praktické příručce vysvětlení, jak mají pracovat s tlumočníky a jak mají postupovat, aby v situacích, kdy se používá tlumočník, dosáhli co nejlepších výsledků.	V šedých rámečcích jsou uvedeny odkazy na příslušné existující nástroje EASO, jako jsou školicí moduly a praktické příručky, díky nimž může čtenář získat přístup k doplňujícím informacím, relevantní literatuře nebo školením.

Terminologie

„Příslušný orgán“ nebo „orgán členského státu“

Hlavní odpovědnost za uplatňování uvedených standardů spočívá na orgánech členských států, přičemž většina standardů uvedených v této příručce by spadala konkrétně do pravomoci vnitrostátních **jednotek dublinského systému nebo příslušných orgánů pověřených prováděním dublinského řízení**. V praxi se však dublinského řízení často účastní i migrační orgány, pohraniční stráž atd.

Některá ustanovení tohoto dokumentu se nemusí týkat orgánu, který vede dublinské řízení, ale představují spíše úkoly pro úředníky v přední linii (jako jsou policie, pohraniční policie, pohraniční stráž, registrační úředníci atd.). V příručce se odkazuje vždy na „**orgán členského státu**“ nebo na „**příslušný orgán**“, aniž by se upřesňovalo, zda se jedná o policii, přijímací orgán nebo dublinský orgán. Operativní standardy je nutné vykládat ve vnitrostátním kontextu a procesní aspekty chápat tomu odpovídajícím způsobem.

Dotčená osoba

Nařízení Dublin III se vztahuje také na osoby, které nepodaly novou žádost v členském státě, ve kterém se nacházejí, ale požádaly o azyl dříve v jiném členském státě („osoby mimo okruh žadatelů“). Z tohoto důvodu se v celém textu používá výraz „dotčená osoba“.

Obecné zásady

Při uplatňování nařízení Dublin III je třeba dodržovat několik **obecných zásad**.

Jedná se o tyto obecné zásady:

- **Zásada zachování důvěrnosti**

V rámci celého dublinského řízení jsou příslušní úředníci povinni zajistit důvěrnost. Při vzájemné komunikaci musí členské státy vždy používat elektronický komunikační systém DubliNet, aby byla zajištěna šifrovaná a bezpečná výměna informací, zejména při sdělování informací obsahujících osobní údaje žadatele.

- **Vzájemná důvěra a respekt mezi členskými státy**

Dublinský systém je založen na vzájemné důvěře a respektu mezi členskými státy. Podle 3. bodu odůvodnění jsou členské státy, které respektují zásadu *nenavracení*, pokládány za bezpečné země pro státní příslušníky třetích zemí.

Požadavek spolupráce a vzájemné důvěry mezi členskými státy vychází rovněž z 22. bodu odůvodnění Dublinského nařízení, ve kterém se uvádí, že „by měl být zaveden postup pro včasné varování, připravenost a řešení krizí v oblasti azylu“. EASO má v tomto systému včasného varování a připravenosti klíčovou úlohu a prostřednictvím své zvláštní sítě přijímá opatření k budování důvěry a spolupráce mezi jednotkami dublinského systému členských států.

- **Členské státy spolu během dublinského řízení vzájemně spolupracují a poskytují si veškeré informace, které jsou důležité pro určení příslušného členského státu.**

Má-li být zaručen rychlý přístup k azylovému systému, musí spolu členské státy vzájemně spolupracovat, aby byl příslušný členský stát určen co nejdříve. Tato spolupráce je obzvláště důležitá v případech týkajících se dětí, kdy se hledají možnosti sloučení rodiny a kdy je nutné určit rodinné příslušníky.

- **Prvořadý ohled na nejlepší zájmy dítěte**

Ve 13. bodě odůvodnění nařízení Dublin III se odkazuje na Úmluvu Organizace spojených národů o právech dítěte⁽⁷⁾ a na Listinu základních práv Evropské unie⁽⁸⁾. Článek 6 stanoví, že při uplatňování nařízení Dublin III musí být zohledněn především nejlepší zájem dítěte. Nařízení Dublin III stanoví konkrétní procesní záruky pro dítě a rodinné vztahy uvádí jako závazná kritéria příslušnosti.

- **Hledání možností opětovného sloučení rodiny**

Při uplatňování nařízení Dublin III by se členské státy měly snažit sloučit rodinné příslušníky, udržovat rodiny pohromadě a vyřizovat společně žádosti všech rodinných příslušníků, kteří se nacházejí na území členských států.

- **Upřednostňování případů týkajících se dětí**

Je důležité, aby případy týkající se dětí měly přednost před ostatními a aby byla přijata nezbytná opatření, která dětem zaručí co nejrychlejší přístup k azylovému systému. Členské státy by v případech slučování rodin měly prokázat flexibilitu a měly by usilovat o sloučení dítěte s rodinným příslušníkem, sourozencem nebo příbuzným.

- **Zajištění rychlého a spravedlivého přístupu žadatelů o azyl k azylovému systému**

Účelem přísně stanovených lhůt a jasných kritérií příslušnosti stanovených v nařízení Dublin III je zajistit rychlý a spravedlivý přístup žadatelů o azyl k azylovému systému. Pokud určitý členský stát nedodrží lhůtu pro odeslání žádosti nebo odpovědi na žádost, může se stát příslušným členským státem. V zájmu zajištění rychlého přístupu k azylovému řízení by se členské státy měly snažit o to, aby se dublinské řízení zkrátilo.

- **Individuální, nestranné a objektivní posouzení každého dublinského případu**

Členské státy by neměly řešit případy automaticky a bez řádného přezkoumání kritérií. Každý případ je jiný a každý dublinský případ by měl být posuzován individuálně, nestranně a objektivně.

⁽⁷⁾ Valné shromáždění OSN, *Úmluva o právech dítěte*, sbírka úmluv Organizace spojených národů, sv. 1577, 2. září 1990.

⁽⁸⁾ Evropská unie, *Listina základních práv Evropské unie*, 26. října 2012, 2012/C 326/02.

1. Procesní záruky pro osoby spadající do působnosti dublinského řízení

Nařízení a směrnice, které tvoří společný evropský azylový systém, stanoví prostředky a právní ustanovení k ochraně životně důležitých zájmů osob spadajících do jeho působnosti. Nařízení Dublin III poskytuje dotčeným osobám vlastní procesní záruky. Standardy, které lze z těchto záruk odvodit, jsou popsány v tomto oddíle.

Důvěrnost

Nařízení Dublin III
Článek 39

STANDARD 1: Orgán členského státu by měl zajistit důvěrnost případů spadajících do působnosti dublinského řízení

Indikátor 1.1: Zaměstnanci příslušného orgánu jsou seznámeni s vnitrostátními právními a správními předpisy, které se týkají důvěrnosti dublinského řízení.

Indikátor 1.2: Databáze a systémy evidence případů v každém členském státě jsou zabezpečeny a udržovány v souladu s příslušnými právními předpisy.

Doplňující poznámka: Mezi databáze v tomto indikátoru patří mimo jiné Vízový informační systém (VIS), Schengenský informační systém II^(*) a systém Eurodac, systém DubliNet a vnitrostátní systémy evidence případů.

Indikátor 1.3: Veškeré informace týkající se jednotlivých žadatelů a/nebo osob mimo okruh žadatelů si mezi sebou příslušné orgány vyměňují pouze prostřednictvím systému DubliNet.

Indikátor 1.4: Informace týkající se jednotlivých případů členské státy neposkytují osobám, které nejsou oprávněny tyto informace znát.

Indikátor 1.5: Pohovory s dotčenou osobou jsou vedeny v dostatečně vybavených samostatných místnostech, které zajišťují důvěrnost obsahu pohovoru.

Poskytování informací

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Článek 4	Příloha X–XIII

STANDARD 2: Dotčené osobě jsou při podání žádosti v členském státě poskytnuty veškeré příslušné procesní informace, a zejména příslušný informační leták.

Indikátor 2.1: Orgán členského státu poskytuje informace formulované jasným a běžně srozumitelným způsobem a v jazyce, kterému dotčená osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. Příslušný orgán zajistí, aby dotčená osoba poskytnutým informacím rozuměla.

Doplňující poznámka: Podle článku 4 nařízení Dublin III zahrnují minimální informace, které mají být dotčené osobě poskytnuty, mimo jiné: informace o uplatňování nařízení Dublin III, informace o cílech nařízení a důsledcích podání další žádosti v jiném členském státě. Dotčená osoba je rovněž informována o kritériích pro určení příslušného členského státu, osobním pohovoru a možnosti předložit informace týkající se přítomnosti rodinných příslušníků, možnosti napadnout rozhodnutí o přemístění, skutečnosti, že příslušné orgány si mohou předávat údaje o jejich osobě, a právu na přístup k údajům, které se jich týkají.

^(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace.

Indikátor 2.2: Informace jsou poskytovány s přihlédnutím ke zvláštním potřebám a k individuální situaci dotčené osoby.

Indikátor 2.3: Orgán členského státu poskytne dotčené osobě informace o nařízení Dublin III v příslušném informačním letáku.

Doplňující poznámka:

Informační leták A poskytuje žadatelům o mezinárodní ochranu informace o dublinském systému, časovém rámci dublinského řízení, snímání otisků prstů a příslušné kontaktní informace doplněné vnitrostátním orgánem.

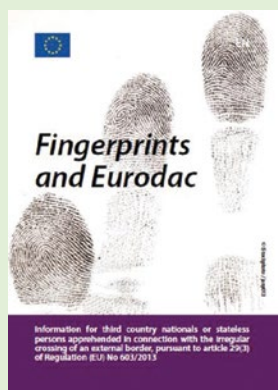
Informační leták B obsahuje informace určené osobám, se kterými už dublinské řízení probíhá. Vysvětluje, proč je důležité poskytnout informace o rodinných příslušnících žijících v jiném členském státě nebo o závislosti a zdravotních potížích. Obsahuje rovněž různé lhůty pro postup přijetí zpět nebo převzetí. Jsou v něm uvedeny informace o odvolacím řízení a příslušných vnitrostátních lhůtách pro podání odvolání.

Dětem žádajícím o mezinárodní ochranu musí být poskytnut **informační leták pro nezletilé osoby bez doprovodu**. V informačním letáku je způsobem srozumitelným pro děti vysvětleno, jaké informace jsou nezbytné pro to, aby vnitrostátní orgány mohly hledat možnosti sloučení rodiny. Je v něm popsáno, co jsou to nejlepší zájmy dítěte a jaké jsou jednotlivé kroky dublinského řízení. V dokumentu jsou rovněž vysvětleny povinnosti a práva, jakož i možnosti podání odvolání.

Osoba, která neoprávněně překročila vnější hranice, musí obdržet informační leták nazvaný „Informace pro státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti zadržené v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice“. Tento informační leták obsahuje informace o povinnostech spojených se sejmutím otisků prstů a systémem Eurodac.

Osoba, o které se zjistí, že v členském státě pobývá neoprávněně, musí obdržet informační leták nazvaný „Informace pro státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří neoprávněně pobývají v některém členském státě“. V informačním letáku je vysvětleno, že otisky prstů dané osoby mohou být předány do systému Eurodac pro účely vyhledávání a že v případě předchozí žádosti o azyl se použije dublinské řízení. V takovém případě by tato osoba měla obdržet informační leták B.

Jazyk

Nařízení Dublin III

Čl. 5 odst. 4

STANDARD 3: Osobní pohovor v dublinském řízení musí probíhat v jazyce, jemuž daná osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.

Indikátor 3.1: Orgán členského státu má přístup ke kvalifikovaným tlumočnickům do všech běžných jazyků.

Indikátor 3.2: Dotčená osoba je během osobního pohovoru dotázána, zda tlumočnickovi rozumí. Pokud je i přes veškeré přípravy odpověď zamítavá, jsou přijata vhodná opatření k vyřešení tohoto problému.

Osvědčené postupy týkající se používání tlumočnicků

Členské státy používají tlumočníky, kteří jsou certifikováni podle vnitrostátních právních předpisů a jsou pravidelně školeni a vzděláváni, aby mohli pracovat s žadateli o mezinárodní ochranu.

Doplňkové nástroje EASO pro příslušné procesní záruky v této fázi:

Školící modul EASO pro tlumočníky

EASO pořádá pro tlumočníky pracující pro vnitrostátní azylové orgány každoroční on-line školení, které trvá 20 až 25 hodin. Cílem tohoto modulu je poskytnout tlumočnickům podporu při plnění jejich úkolů, zejména usnadnit v průběhu celého azylového řízení proces komunikace mezi žadateli o mezinárodní ochranu a vnitrostátními orgány a dalšími příslušnými zúčastněnými stranami.

Praktická příručka: Přístup k azylovému řízení

Tato příručka obsahuje informace o hlavních povinnostech úředníků v přední linii a právech osob, které mohou potřebovat mezinárodní ochranu, když poprvé přijdou do styku s úřady v zemi, do níž přišly. Vysvětluje, jak mají úředníci v přední linii pracovat s tlumočníky a jak mají postupovat, aby v situacích, kdy se používá tlumočnick, dosáhli co nejlepších výsledků.

Praktická příručka EASO k nařízení Dublin III: osobní pohovory a posouzení důkazů

Tématem podstatné části této příručky jsou pohovory vedené se žadateli. V příručce jsou vysvětleny metody komunikace a používání tlumočnicků, jakož i účel pohovoru v dublinském řízení. Přílohou této příručky jsou „Oblasti, kterým je třeba během pohovoru věnovat pozornost“, kde jsou uvedeny užitečné pokyny pro vedení osobních pohovorů v dublinském řízení a různé návrhy k otázkám, které mohou příslušným úředníkům pomoci při určování příslušného členského státu. V praktické příručce jsou rovněž vysvětleny povinnosti spojené s poskytováním informací o dublinském řízení, jakož i klíčové zásady posuzování důkazů, jednotlivé typy přímých důkazních prostředků a nepřímých důkazů.

Porozumění

Nařízení Dublin III

Článek 5

STANDARD 4: Orgán členského státu zajistí, aby dotčená osoba položeným otázkám a informacím poskytnutým při osobním pohovoru rozuměla.

Indikátor 4.1: Při pohovoru se dotčené osobě úvodem vysvětlí jeho účel a souvislosti.

Indikátor 4.2: Dotčená osoba je dotázána, zda chápe otázky a informace poskytnuté během pohovoru.

Osvědčené postupy týkající se ověřování porozumění

Příslušný úředník zdokumentuje otázku týkající se porozumění použitému jazyku i poskytnutou odpověď.

Indikátor 4.3: Během pohovoru dostane dotčená osoba příležitost k tomu, aby vysvětlila nesrovnalosti, rozpory a/nebo chybějící informace.

Indikátor 4.4: Po skončení pohovoru je dotčené osobě sděleno, že může napravit případné chyby a v případě potřeby opravit svá tvrzení, a je jí to umožněno. Tyto opravy jsou zdokumentovány.

Indikátor 4.5: Po skončení pohovoru je dotčené osobě nebo jejímu zákonnému zástupci předáno písemné shrnutí pohovoru.

Předkládání a posuzování nových informací

Nařízení Dublin III
Články 4 až 5

STANDARD 5: *Orgán členského státu zajistí, aby dotčená osoba mohla během dublinského řízení, které v jejím případě probíhá, předložit příslušné informace a aby byla informována o svém právu tak učinit.*

Indikátor 5.1: Dotčené osobě jsou poskytnuty obecné informace o tom, kdy a kam má zaslat doklady a informace týkající se jejího případu.

Doplňující poznámka: Dotčená osoba je informována o lhůtách pro poskytnutí příslušných dokladů / dokladů, které jsou relevantní, pokud řízení není ještě ukončeno.

Indikátor 5.2: Dotčená osoba může příslušnému orgánu předložit k posouzení veškerá vyjádření a podpůrné doklady, včetně lékařských posudků.

Indikátor 5.3: Orgán členského státu má zaveden postup, kterým jsou příslušnému úředníkovi oznamovány veškeré nové informace týkající se daného případu.

Nařízení Dublin III
Čl. 7 odst. 2

STANDARD 6: *Pokud se během dublinského řízení objeví nové informace, jsou-li relevantní, měl by orgán členského státu tyto informace zohlednit v příslušné fázi řízení.*

Indikátor 6.1: Orgán členského státu má zaveden postup, který zaručuje, že dotčená osoba nebo jiná osoba (např. zástupce) nebo organizace mohou v průběhu řízení předložit nové informace nebo oznámit změny okolností.

Indikátor 6.2: Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka a má zaveden postup aktivního řízení případů.

2. Identifikace možného dublinského případu

První krok dublinského řízení spočívá v identifikaci daného případu jako dublinského případu. Mají-li tedy příslušní úředníci stanovit, zda daný případ spadá do působnosti dublinského řízení, musí identifikovat možné dublinské indikátory. Často se stává, že jednotka nebo orgán, které se setkaly s možným dublinským případem, příslušné dublinské řízení nakonec nepovedou. Některé z následujících standardů a indikátorů týkajících se identifikace dublinského případu jsou proto určeny všem příslušným orgánům a nemohou se vztahovat pouze na jednu jednotku dublinského systému v každém členském státě.

Doplňkové nástroje EASO pro identifikaci možného dublinského případu

Školící modul EASO pro identifikaci možných dublinských případů

Pro úředníky členských států, kteří se mohou setkat s možným dublinským případem, je k dispozici školící modul EASO, který jim pomůže určit, jak mají v těchto případech postupovat a jakým způsobem je mají postoupit jednotce dublinského systému. Tento školící modul bude k dispozici od ledna 2020.

STANDARD 7: Orgán členského státu, který se setká s možnými dublinskými případy, má náležité prostředky k identifikaci dublinského případu.

Indikátor 7.1: Pro potřeby identifikace možného dublinského případu má orgán členského státu přístup do systému Eurodac a dalších relevantních databází⁽¹⁰⁾ a případně i do systému VIS.

Indikátor 7.2: Za dublinské případy a dublinské řízení odpovídá v každém členském státě zvláštní jednotka nebo orgán, jimž mohou být dublinské případy postoupeny.

STANDARD 8: Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří se setkávají s možnými dublinskými případy, jsou dostatečně seznámeni s nařízením Dublin III a jsou schopni identifikovat možný dublinský případ a postoupit jej k dalšímu posouzení.

Indikátor 8.1: Zaměstnanci příslušného orgánu, kteří se poprvé setkají s možným dublinským případem, mají povědomí o nařízení Dublin III a základní znalosti o tom, jaké indikátory mají hledat, aby mohli posoudit, zda je nařízení Dublin III použitelné.

Indikátor 8.2: Zaměstnanci příslušného orgánu, kteří se poprvé setkají s možným dublinským případem, vědí, na koho se mají obrátit s žádostí o další informace nebo o zahájení případného dublinského řízení, což by měl být pokud možno orgán pověřený dublinským řízením.

Indikátor 8.3: Je zaveden postup, který umožňuje postoupit dublinský případ ihned poté, co je identifikován, orgánu pověřenému prováděním dublinského řízení.

Indikátor 8.4: Případy spadající do působnosti nařízení Dublin III jsou co nejrychleji postoupeny orgánu pověřenému prováděním dublinského řízení.

Osvědčené postupy týkající se kontaktování jednotky dublinského systému

Příslušný orgán odpovědný za dublinské případy má k dispozici číslo telefonické podpory, na kterou se pracovníci azylového orgánu, policie nebo jiných příslušných orgánů mohou obracet s případnými dotazy ohledně dublinského řízení.

Systém Eurodac

Používání databáze Eurodac je upraveno v nařízení o Eurodaci II. Databáze je společným zdrojem informací pro identifikaci dublinského případu. Žádá-li nějaká osoba o mezinárodní ochranu, databáze poskytuje členským státům přehled o předchozích žádostech o mezinárodní ochranu, které byly podány v jiných členských státech

⁽¹⁰⁾ To zahrnuje vnitrostátní a/nebo mezinárodní databáze.

a které byly podle článku 9 nařízení o Eurodacu II předány do systému Eurodac. Tento systém umožňuje členským státům rovněž prohlížet záznamy o neoprávněném překračování hranic do členského státu ze třetí země, které se v systému Eurodac ukládají v souladu s článkem 14 nařízení o Eurodacu II.

Doplňující poznámka:

Informace uložené členskými státy v databázi Eurodac zahrnují:

- **Udělení mezinárodní ochrany dotčené osobě**
Je-li určité osobě udělena mezinárodní ochrana, musí být tato skutečnost v souladu s článkem 18 nařízení o Eurodacu II zaznamenána v systému Eurodac.
- **Přemístění dotčené osoby do jiného členského státu**
V závislosti na právním základu přemístění dotčené osoby musí příslušný členský stát v souladu s čl. 10 písm. a) a b) nařízení o Eurodacu II doplnit nebo odeslat příslušné údaje o jejím přemístění do systému Eurodac.
- **Zda dotčená osoba opustila území členských států**
V čl. 10 písm. c) nařízení o Eurodacu II se uvádí, že pokud dotčená osoba opustila území členských států, musí být v systému Eurodac doplněno datum, kdy uvedená osoba opustila území. Pokud dotčená osoba opustila území členských států v souladu s rozhodnutím o vyhoštění nebo rozhodnutím o navrácení, které bylo vydáno po zpětvzetí či zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, musí být tato informace v souladu s čl. 10 písm. d) nařízení o Eurodacu II rovněž doplněna v systému Eurodac.
- **Skutečnost, že členský stát použitím diskrečního ustanovení převzal odpovědnost za žádost**
Čl. 10 písm. e) nařízení o Eurodacu II stanoví povinnost doplnit soubor údajů zaznamenaných v systému Eurodac pokaždé, kdy členský stát použije diskreční ustanovení (čl. 17 odst. 1 nařízení Dublin III).

V souvislosti s používáním databáze Eurodac byly stanoveny následující standardy a indikátory.

Nařízení Dublin III	Nařízení o Eurodacu II
Čl. 20 odst. 2	Čl. 9 odst. 1

STANDARD 9: Je-li podána žádost o azyl, musí být co nejdříve, nejpozději však do 72 hodin, zaregistrovány otisky prstů žadatele jako kategorie 1. V případě neoprávněného vstupu musí být otisky prstů zaregistrovány jako kategorie 2 do 72 hodin od zadržení.

Indikátor 9.1: Příslušný orgán každého členského státu má snadný přístup k dostatečnému počtu zařízení pro snímání otisků prstů a jejich porovnávání v databázi Eurodac krátce po podání žádosti o azyl nebo zaznamenání neoprávněného vstupu. Tato zařízení by měla být umístěna v blízkosti místa, kde byla žádost o azyl podána, nebo v blízkosti místa odhalení neoprávněného vstupu.

Indikátor 9.2: Výsledky z databáze by měly být k dispozici vnitrostátnímu orgánu pověřenému dublinským řízením krátce po vyhledávání.

STANDARD 10: Pokud se příslušný orgán členského státu rozhodne vyhledat v databázi Eurodac osobu mimo okruh žadatelů (vyhledávání v kategorii 3) a z výsledků vyhledávání vyplývá, že nařízení Dublin III je použitelné, měl by být případ postoupen orgánu členského státu odpovědnému za dublinské řízení.

Indikátor 10.1: Zaměstnanci vnitrostátního orgánu provádějící vyhledávání v kategorii 3 mají základní znalosti o nařízení Dublin III a vědí, kam mají případ postoupit pro další fázi dublinského řízení.

STANDARD 11: Výsledky vyhledávání v databázi Eurodac by měly zahrnovat všechny informace, které jsou v databázi Eurodac dostupné, jako je případ či případy předchozího neoprávněného překročení hranic, předchozí žádost(i) nebo informace o tom, zda byla dotčené osobě udělena mezinárodní ochrana ze strany některého z členských států, zda byl žadatel přemístěn do jiného členského státu nebo zda jiný členský stát použil diskreční ustanovení.

Indikátor 11.1: Orgán členského státu používá systematické uspořádání výsledků, což mu umožňuje získat okamžitý přehled o všech dostupných informacích z databáze Eurodac.

Indikátor 11.2: Informace z databáze Eurodac by měly být jasné a snadno vyložitelné pro všechny členské státy, kterých se týká žádost o přijetí zpět / převzetí.

STANDARD 12: Orgán členského státu by měl informace obsažené v databázi Eurodac pravidelně aktualizovat v souladu s nařízením o Eurodaci II. Po přemístění dotčené osoby by měl orgán členského státu do databáze Eurodac vložit tyto informace: jakékoli použití diskrečního ustanovení, vyhoštění, udělení mezinárodní ochrany, vydání povolení k pobytu, informace o tom, zda dotčená osoba opustila území členských států, zda získala státní občanství a/nebo zda jí byla udělená mezinárodní ochrana zrušena nebo ukončena nebo zda bylo obnovení mezinárodní ochrany zamítnuto.

Indikátor 12.1.a: Orgán členského státu má zaveden automatizovaný systém, který členskému státu umožňuje předávat informace z vnitrostátního systému evidence případů do databáze Eurodac.

NEBO

Indikátor 12.1.b: Pokud orgán členského státu nemá zaveden automatizovaný systém pro předávání příslušných informací z vnitrostátní složky do databáze Eurodac, je nutné, aby odpovědní zaměstnanci na vnitrostátní úrovni měli znalosti o tom, jaké informace by se měly do databáze Eurodac předávat, a aby orgány měly k dispozici prostředky, které jim umožní zadávat příslušné informace do databáze ručně.

Osvědčené postupy týkající se propojení systému Eurodac s vnitrostátním systémem řízení případů

Za účelem snížení administrativní zátěže, zlepšení kvality údajů a urychlení řízení se některé orgány členských států rozhodly propojit svůj vnitrostátní systém evidence případů s databází Eurodac. Kdykoli jejich vnitrostátní orgán učiní rozhodnutí nebo zaeviduje určitý úkon, který by měl být zaznamenán v systému Eurodac, jsou tyto informace do tohoto systému automaticky zaslány.

Vízový informační systém (VIS)

Databáze VIS je dalším relevantním zdrojem informací o identifikaci potenciálních dublinských případů. Systém umožňuje porovnávat biometrické údaje pro účely určování totožnosti a jejího ověřování. VIS spojuje velvyslanectví a konzuláty v zemích, které nejsou členskými státy EU, a všechny hraniční přechody na vnějších hranicích schengenského prostoru. VIS zahrnuje všechny schengenské státy (pro jeho zavedení se rozhodlo i Dánsko), tzn. že některé členské státy uplatňující nařízení Dublin III nejsou nařízením o VIS⁽¹¹⁾ vázány a nemají do systému VIS přístup.

Doplňující poznámka: V databázi VIS mohou členské státy také najít informace týkající se osobních údajů dotčené osoby a informace o jejím pasu.

Osvědčené postupy týkající se vyhledávání ve Vízovém informačním systému

Vyhledávání v databázi VIS se provádí současně s povinným vyhledáváním v databázi Eurodac, pokud možno do 72 hodin po podání žádosti o azyl.

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy, Úř. věst. 2008 L 218.

STANDARD 13: Má-li orgán členského státu povolen přístup do databáze VIS, měl by v ní provést vyhledávání, aby zjistil, zda dotčené osobě bylo uděleno vízum jiným členským státem.

Indikátor 13.1: Orgán členského státu, kterému je přístup povolen podle práva EU, má do databáze VIS přístup za účelem identifikace dublinských případů a považuje ji za zdroj informací.

Indikátor 13.2: Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří identifikují dublinský případ, si jsou vědomi toho, že udělení víz může být důvodem pro podání žádosti o přijetí zpět / převzetí.

Dokumenty patřící dotčené osobě

Veškeré dokumenty, které má daná osoba u sebe, mohou být v rámci řízení o určení příslušného členského státu významné. Tyto dokumenty by měly být zohledněny v souladu s nařízením Dublin III.

STANDARD 14: V rámci procesu shromažďování informací by si příslušný orgán měl být vědom důležitosti veškerých příslušných dokumentů, které dotčená osoba předložila v jednotlivých fázích probíhajícího řízení, a měl by tyto dokumenty vzít v úvahu jako identifikátor dublinského případu.

Indikátor 14.1: Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří obdrží určitý dokument nebo dokumenty, mají dostatečné znalosti o nařízení Dublin III a vědí, kam mají případ postoupit, aby mohla být přijata náležitá opatření v souladu s nařízením Dublin III.

Indikátor 14.2: Příslušný orgán má zaveden postup a odborné znalosti pro kontrolu pravosti dokumentů.

Doplňující poznámka: Mezi důležité dokumenty, které by měly být v rámci řízení zohledněny, patří například občanský průkaz, cestovní pas, řidičský průkaz, povolení k pobytu nebo jakýkoli úřední doklad vydaný příslušným zahraničním orgánem nebo jakýkoli dokument, který umožňuje ověřit tvrzení dotčené osoby, např. jízdenka na vlak, účtenky atd.

Osvědčené postupy týkající se vyhledávání příslušných dokumentů

Pokud to vnitrostátní právo umožňuje, může být pro nalezení relevantních přímých důkazních prostředků užitečné vykonat osobní prohlídku žadatele a jeho osobních věcí. V případě nalezení příslušných dokumentů mohou být tyto dokumenty dočasně zabaveny, naskenovány a prověřeny z hlediska pravosti.

STANDARD 15: Pokud z dokumentu získaného v kterékoli fázi probíhajícího řízení vyplývá, že je použitelné nařízení Dublin III, měl by být tento případ postoupen orgánu odpovědnému za dublinské řízení.

Indikátor 15.1: Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří se s dokumentem setkají, mají dostatečné znalosti o nařízení Dublin III a jsou schopni provést základní posouzení toho, nakolik je dokument z hlediska nařízení významný.

Doplňkové nástroje EASO pro identifikaci možných dublinských případů

Školící modul EASO pro identifikaci možných dublinských případů

Praktická příručka EASO k nařízení Dublin III: osobní pohovory a posouzení důkazů

Praktický nástroj EASO pro registraci: podávání žádostí o mezinárodní ochranu

EASO vytváří praktický nástroj, který je určen zaměstnancům členských států, kteří mají na starosti registraci žadatelů, a umožňuje jim provádět v daném případě posouzení dublinských indikátorů.

Indikátor 15.2: Zaměstnanci příslušného orgánu, kteří se s dokumentem setkají, vědí, kam mají případ postoupit, aby mohla být přijata náležitá opatření v souladu s nařízením Dublin III.

Osobní pohovor

Článek 5 nařízení Dublin III stanoví, že za účelem usnadnění řízení o určení příslušného členského státu uskuteční členské státy s žadatelem osobní pohovor. Tento „pohovor v dublinském řízení“ lze vynechat, pokud dotčená osoba uprchla nebo pokud tato osoba relevantní informace pro dublinské řízení již poskytla.

Osobní pohovor má mnoho různých funkcí. V každém členském státě je upraven nařízením Dublin III i vnitrostátními právními předpisy. Ohledně určení příslušného členského státu na základě osobního pohovoru prováděného v dublinských případech byly dohodnuty následující standardy a indikátory.

Nařízení Dublin III

Článek 5

STANDARD 16: Osobní pohovor se uskuteční před vydáním rozhodnutí o přemístění, pokud dotčená osoba neuprchla nebo pokud již neposkytla všechny příslušné informace.

Indikátor 16.1: Orgán členského státu poskytne na uskutečnění pohovoru dostatečné prostředky.

Doplňující poznámka: Mezi „dostatečné prostředky“ patří mimo jiné vhodný prostor pro vedení pohovoru, tlumočníci pro případ potřeby a dostatek času, který je k vedení řádného pohovoru s dotčenou osobou nezbytný.

Indikátor 16.2: Orgán členského státu má zaveden postup pro plánování pohovorů, který s ohledem na stanovené lhůty umožňuje upřednostňovat pohovory v dublinském řízení.

Osvědčené postupy týkající se spojení pohovoru s registrací žádosti

Za osvědčený postup se považuje spojení pohovoru v dublinském řízení se stávající vnitrostátní praxí zavedenou pro registraci žádosti o azyl a shromažďování informací vztahujících se k žádosti. Tento postup umožňuje odpovědným orgánům identifikovat dublinské případy včas a co nejdříve je postoupit pověřenému orgánu. Díky včasnému postoupení případu má jednotka dublinského systému nebo orgán pověřený dublinským řízením více času na provedení nezbytných kroků, což je v případech týkajících se dětí nebo sloučení rodin zcela zásadní.

STANDARD 17: Příslušný úředník provede ještě před konáním osobního pohovoru důkladnou revizi a seznámí se s informacemi ve spisu.

Indikátor 17.1: Spis má příslušný úředník připraven k nahlédnutí v dostatečném předstihu před pohovorem, aby se mohl náležitě připravit.

Indikátor 17.2: V rámci přípravy musí být zohledněny všechny informace, které mohou přispět k určení příslušného členského státu.

Osvědčené postupy týkající se načasování pohovoru

Osobní pohovor je třeba provést co nejdříve po podání žádosti o azyl, aby žadatel nebo odpovědný orgán mohl pohovor vyhodnotit a případně doplnit potřebné informace ve lhůtě pro podání žádosti o přemístění.

STANDARD 18: Osobní pohovor by měl zahrnout všechny aspekty nařízení Dublin III, které se týkají žadatele a dublinského řízení.

Indikátor 18.1: Osobní pohovor se provádí podle standardizovaného protokolu pro pohovory, který umožňuje zajistit, aby pohovor zahrnul všechny aspekty týkající se žadatele a dublinského řízení.

Osvědčené postupy týkající se vytváření protokolů pro pohovory

Zavedení určitého protokolu pro pohovory vytvořeného na vnitrostátní úrovni by mohlo poskytnout příslušným úředníkům vodítko, které jim umožní zajistit, aby pohovor zahrnoval všechny relevantní aspekty nařízení Dublin III. Tyto standardizované protokoly pro pohovory zahrnují jak relevantní aspekty příslušnosti, tak i veškeré aspekty vnitrostátního práva, aby o přemístění bylo možné rozhodnout bez následných pohovorů, bude-li to považováno za nutné.

Indikátor 18.2: Během pohovoru musí být položeny otázky týkající se rodiny nebo příbuzných nacházejících se na území členských států, závislých osob a trase cesty.

Indikátor 18.3: Standardizovaný protokol pro pohovory umožňuje zajistit, aby během pohovoru byly shromážděny informace týkající se dublinských indikátorů, které nelze získat vyhledáváním v databázích (Eurodac, VIS).

Indikátor 18.4: Zaměstnanci provádějící osobní pohovor jsou řádně vyškoleni a mají dostatečné znalosti o nařízení Dublin III, aby věděli, kdy mají pokládat doplňující otázky podle standardizovaného protokolu.

Doplňkové nástroje EASO pro osobní pohovor v dublinském řízení

Praktická příručka EASO k nařízení Dublin III: osobní pohovory a posouzení důkazů

Praktická příručka EASO: Osobní pohovor

Příručka propaguje metodu strukturovaného pohovoru, která je v souladu se školícími osnovami EASO. Tento strukturovaný přístup provádí uživatele fází přípravy na osobní pohovor, zahájení pohovoru a poskytnutí informací, vedení pohovoru, včetně pokynů týkajících se věcné stránky žádosti, kterou je během pohovoru nutno prozkoumat, a nakonec fází ukončení pohovoru a činnostmi prováděnými po pohovoru.

3. Žádost o informace

Orgán členského státu nemá vždy dostatečné informace, aby mohl odeslat žádost o přijetí zpět / převzetí do jiného členského státu. V případech, kdy nejsou k dispozici dostatečné důkazní informace, na jejichž základě by bylo možné rozhodnout, zda lze provést dublinské řízení, nebo určit příslušný členský stát, mohou členské státy zaslat jinému členskému státu žádost o další informace. Tuto žádost o informace lze zaslat podle článku 34 nařízení Dublin III za použití standardního formuláře přílohy V prováděcího nařízení. Pro vyhledávání rodinných příslušníků, určování rodinných vazeb a kladení otázek týkajících se závislosti jsou k dispozici standardní formuláře uvedené v příloze VII a VIII prováděcího nařízení.

Nařízení Dublin III

Čl. 6 odst. 5, čl. 16 odst. 4 a článek 34

STANDARD 19: Žádost o informace se podává pouze v souladu s čl. 6 odst. 5, čl. 16 odst. 4 a článkem 34 nařízení Dublin III. Orgán členského státu by měl zajistit, aby měl pro podání žádosti dostatečné důvody a aby byly dodrženy příslušné lhůty.

Indikátor 19.1: Příslušný orgán používá standardní formulář, aby si mohl včas a dostatečným způsobem vyžádat informace.

Indikátor 19.2: Příslušní úředníci jsou schopni určit a uplatnit dostatečné důvody pro zaslání žádostí o informace.

Indikátor 19.3: V případě zasílání žádostí o informace podle čl. 6 odst. 5 a čl. 16 odst. 4 nařízení Dublin III vyzve příslušný orgán ke spolupráci na vyhledávání rodinných příslušníků příslušné subjekty, např. služby na ochranu dětí atd.

STANDARD 20: Orgán členského státu by měl odpovědět na žádost o informace co nejdříve, nejpozději však do pěti týdnů. Odpověď by měla být v souladu s čl. 6 odst. 5, čl. 16 odst. 4 a článkem 34 nařízení Dublin III.

Indikátor 20.1: Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář, aby zajistil včasné a efektivní poskytování správných informací.

Indikátor 20.2: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Indikátor 20.3: Zaměstnanci, kteří na žádost o informace odpovídají, mají náležitý přístup do všech relevantních databází, které k tomu účelu potřebují.

Indikátor 20.4: Odpověď by měla být zaslána v příloze ve formátu uzavřeného dokumentu, v němž není možné provádět později úpravy.

Osvědčené postupy týkající se formátu odpovědi na žádosti o informace

Své odpovědi na žádosti o informace předkládají orgány členských států ve formátu PDF prostřednictvím systému DubliNet, aby byla zaručena ochrana údajů.

Osvědčené postupy týkající se používání šablon nebo standardních formulářů

K zodpovězení žádostí o informace podle článku 34 používají členské státy šablony nebo standardní formuláře vytvořené na vnitrostátní úrovni (aby orgány obou členských států mohly snadno identifikovat dotčené osoby). Používání stejného rozvržení pomáhá rozpoznat důkazní hodnotu informací a odlišit ji pro potřeby soudů.

Indikátor 20.5: Příslušní úředníci jsou schopni určit a uplatnit dostatečné důvody pro zodpovězení žádosti o informace.

Indikátor 20.6: V případě odpovídání na žádosti o informace podle čl. 6 odst. 5 a čl. 16 odst. 4 přizvou příslušné orgány ke spolupráci na vyhledávání rodinných příslušníků příslušné subjekty, např. služby na ochranu dětí atd.

Doplňující poznámka: Vyžaduje-li poskytnutí požadovaných informací souhlas žadatele, musí orgán dožádaného členského státu zajistit, aby byly předány pouze informace, které je oprávněn poskytnout. Je-li zapotřebí souhlas žadatele, dožádaný členský stát zajistí, aby od dožadujícího členského státu tento souhlas obdržel.

STANDARD 21: *V zájmu bezpečné, rychlé a spolehlivé komunikace mezi členskými státy musí být žádosti o informace zasílány prostřednictvím systému DubliNet a v jazyce běžně srozumitelném příslušným orgánům obou členských států.*

Indikátor 21.1: Určení úředníci mají přístup do systému DubliNet, aby jeho prostřednictvím mohli žádosti odesílat.

Indikátor 21.2: Určení úředníci jsou poučeni o tom, jak mají tento systém používat, a jsou schopni jej používat.

Indikátor 21.3: Členské státy se dohodnou, jakým jazykem spolu budou komunikovat, aby vznikalo co nejméně nejasností a jazykových nedorozumění a aby nemusely využívat překlady, které by proces komunikace mohly zdržovat.

Indikátor 21.4: Příslušní úředníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.

4. Posouzení příslušnosti

Aby bylo možné provádět důkladné posouzení příslušnosti v souladu s nařízením Dublin III, byly vypracovány následující standardy, jejichž účelem je zajistit řádný postup posuzování příslušnosti.

Osvědčené postupy týkající se usnadnění provádění nařízení Dublin III

Na základě 28. bodu odůvodnění a článku 36 nařízení Dublin III členské státy vyhledají styčné úředníky v jiných členských státech (s možností přidružení jejich většího počtu), aby se usnadnilo provádění nařízení a zvýšila jeho účinnost.

Informovanost a školení

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Kapitoly III až VI	Článek 11

STANDARD 22: Příslušný orgán pověřený posuzováním příslušnosti má potřebné zdroje, je si vědom úkolů, za které nese odpovědnost, a jeho příslušní úředníci jsou dostatečně vyškoleni a seznámeni s pořadím kritérií pro stanovení příslušnosti a platných lhůt.

Indikátor 22.1: Je zaveden pracovní postup pro postupné uplatňování dublinských kritérií pro posuzování příslušnosti ve stanoveném pořadí.

Indikátor 22.2: Příslušný orgán prověří doplňující informace, které jsou pro určení příslušnosti významné.

Doplňující poznámka: Doplňující informace zahrnují formuláře žádostí, jiné interní záznamy, prohlášení žadatele nebo dokumenty, které předložil, jako jsou pasy, občanské průkazy, řidičské průkazy atd.

Osvědčené postupy pro vyloučení potřeby následného pohovoru

Členské státy mají standardizovaný protokol pro pohovory, který zahrnuje relevantní aspekty příslušnosti i veškeré aspekty vnitrostátního práva, aby rozhodnutí o přemístění mohlo být přijato bez potřeby následných pohovorů, pokud tyto pohovory nejsou nutné.

Doplňkový nástroj EASO pro posouzení důkazů:

Praktická příručka EASO k nařízení Dublin III: osobní pohovory a posouzení důkazů

Indikátor 22.3: Pokud jsou informace o posouzení odpovědnosti neúplné nebo vyžadují objasnění a užitečné informace může mít jiný členský stát, předloží příslušný orgán dotčenému členskému státu nebo dotčeným členským státům dotaz podle článku 34 nařízení Dublin III.

Úplnost spisu

STANDARD 23: Orgán členského státu zajistí, aby spis byl úplný a obsahoval všechny důkazy, které jsou potřebné k posouzení odpovědnosti podle pořadí kritérií stanoveného v nařízení Dublin III.

Indikátor 23.1: Příslušní úředníci mají přehled o všech relevantních informacích, které byly v rámci daného případu shromážděny, včetně veškerých prohlášení žadatele, a na základě toho uplatňují kritéria pro určení příslušného členského státu podle kapitoly III.

Indikátor 23.2: Příslušný úředník použije tyto informace k určení nejpravděpodobnějšího příslušného členského státu.

Indikátor 23.3: Příslušní úředníci své posouzení daného případu pokud možno zdokumentují.

Předložení a posouzení důkazů

Nařízení Dublin III
Čl. 7 odst. 3

STANDARD 24: *Dožadující členský stát by měl umožnit předložení důkazů, které mohou vést k použití kritérií uvedených v článcích 8, 10 nebo 16, a tyto důkazy by měl posoudit ještě předtím, než jiný členský stát přijme žádost o převzetí dotčené osoby nebo o její přijetí zpět.*

Indikátor 24.1: Orgán členského státu má zaveden postup, který zaručuje, že dotčená osoba nebo jiné příslušné subjekty jednající jejím jménem mohou během řízení předkládat nové informace nebo oznamovat změny okolností.

Indikátor 24.2: Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka a má zaveden postup aktivního řízení případů.

5. Zaslání žádosti o přijetí zpět / převzetí

Řízení o určení příslušného členského státu pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu státního příslušníka třetí země nebo přijetí zpět dotčené osoby, začíná odesláním žádosti o přijetí zpět / převzetí do jiného členského státu. V tomto ustanovení jsou uvedeny různé operativní standardy vztahující se k tomuto prvnímu kroku řízení o určení příslušného členského státu.

Včasné podávání žádostí

Nařízení Dublin III

Články 21, 23 a 24

STANDARD 25: *Orgán členského státu zajistí, aby žádost o přijetí zpět / převzetí byla podána co nejrychleji členskému státu, který je s největší pravděpodobností pro danou věc příslušný. Žádost je nutné podat vždy v povolených lhůtách, které jsou stanoveny v příslušných člancích nařízení.*

Indikátor 25.1: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Indikátor 25.2: Jsou-li jiným členským státům adresovány naléhavé žádosti o odpovědi, jsou tyto žádosti jasně označeny jako naléhavé, přičemž jsou uvedeny důvody jejich naléhavosti.

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Čl. 21 odst. 3, čl. 22 odst. 3, čl. 23 odst. 4 a čl. 24 odst. 5	Články 1 a 2

Uvedení důkazů a důkazních informací

STANDARD 26: *Žádost o přijetí zpět / převzetí by měla být podána na standardních formulářích a měla by obsahovat přímé nebo nepřímé důkazy⁽¹²⁾ a co nejvíce dalších důležitých informací, které umožní dožádanému státu v plné míře posoudit, zda je pro danou věc příslušný.*

Indikátor 26.1: Příslušní úředníci mají přístup k různým standardním vzorovým formulářům, které byly vydány.

Indikátor 26.2: Příslušní úředníci jsou poučeni o jednotném používání uvedených standardních vzorových formulářů.

Indikátor 26.3: Příslušní úředníci ve svých žádostech uvedou veškeré nezbytné informace.

Indikátor 26.4: Příslušní úředníci v nich uvádějí veškeré dostupné přímé důkazní prostředky, které mají k dispozici, anebo pokud takové důkazní prostředky k dispozici nemají, uvedou důkazy nepřímé.

Doplňující poznámka: Otisky prstů jsou spolehlivým prostředkem pro jednoznačné určení totožnosti dotčené osoby. Nejsou-li k dispozici žádné jiné důkazní informace (např. shodné záznamy ve společných informačních systémech, jako je Eurodac nebo VIS), jsou k žádosti o určení totožnosti dotčené osoby v registru dožádaného členského státu připojeny pokud možno otisky prstů.

⁽¹²⁾ Popsané ve dvou seznamech uvedených v čl. 22 odst. 3 nařízení Dublin II.

Používání systému DubliNet k zasílání žádostí o přijetí zpět / převzetí

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
26. bod odůvodnění, článek 38	Čl. 15 odst. 1, články 16, 18, 19 a 20 a čl. 21 odst. 1

STANDARD 27: *V zájmu bezpečné, rychlé a spolehlivé komunikace mezi členskými státy musí být žádosti zasílány prostřednictvím systému DubliNet a v jazyce běžně srozumitelném příslušným orgánům obou členských států.*

Indikátor 27.1: Do systému DubliNet mají přístup určení úředníci, kteří mají na starost zasílání žádostí.

Indikátor 27.2: Určení úředníci jsou poučeni o používání uvedeného systému a jsou schopni jej používat.

Indikátor 27.3: Členské státy se dohodnou, jakým jazykem spolu budou komunikovat, aby vznikalo co nejméně nejasností a jazykových nedorozumění a aby nemusely využívat překlady, které by proces komunikace mohly zdržovat.

Indikátor 27.4: Příslušní úředníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.

Indikátor 27.5: Sdělení (včetně žádostí) týkající se individuálního uplatňování dublinského nařízení, která si mezi sebou členské státy vyměňují, se vždy zasílají v zašifrované podobě prostřednictvím elektronického komunikačního systému DubliNet.

Indikátor 27.6: K podávání žádostí používá příslušný orgán náležitý standardní formulář poskytnutý Komisí.

6. Odpověď na žádosti o přijetí zpět / převzetí

Dalším krokem v řízení o určení příslušného členského státu po odeslání žádosti je zaslání odpovědi dožadným členským státem. V tomto ustanovení jsou uvedeny různé standardy vztahující se k tomuto druhému kroku řízení o určení příslušného členského státu. Vzhledem k tomu, že v některých případech není řízení o určení příslušného členského státu ukončeno po počáteční odpovědi, jsou zde uvedeny i standardy vztahující se k přezkumnému řízení, které je zahájeno po zamítnutí první žádosti.

Včasnost odpovědi

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Čl. 21 odst. 3, čl. 22 odst. 1, 6 a 7, článek 25 a čl. 28 odst. 3	Články 3–6

STANDARD 28: Dožadovaný členský stát musí odpovědět na žádost o přijetí zpět / převzetí ve stanovené lhůtě.

Indikátor 28.1: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Indikátor 28.2: Systém řízení případů umožňuje upřednostňovat různé lhůty a označovat žádosti, které jsou naléhavé.

Osvědčené postupy týkající se systémů řízení případů

Členské státy uplatňují přístup založený na využívání digitálních nebo elektronických technologií umožňujících účinné řízení případů a příchozích žádostí.

Jasně a jednoznačné znění

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Články 22, 25 a čl. 28 odst. 3	Články 3–6

STANDARD 29: Dožadovaný členský stát by měl zajistit, aby odpověď byla jasná a jednoznačná, co se týče dotčené osoby i toho, zda je odpověď souhlasná nebo zamítavá.

Indikátor 29.1: Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář.

Indikátor 29.2: Odpověď má formát uzavřeného dokumentu, v němž není možné provádět později úpravy.

Indikátor 29.3: Odpověď obsahuje osobní údaje dotčené osoby registrované v dožadovaném členském státě.

Osvědčené postupy týkající se uvádění falešných jmen osob v odpovědích

Pro usnadnění identifikace uvádějí členské státy ve svých odpovědích pokud možno všechna relevantní falešná jména dotčené osoby.

Používání systému DubliNet k zasílání odpovědí na žádosti o přijetí zpět / převzetí

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
26. bod odůvodnění, článek 38	Čl. 15 odst. 1, články 16, 18, 19 a 20 a čl. 21 odst. 1

STANDARD 30: *V zájmu bezpečné, rychlé a spolehlivé komunikace mezi členskými státy musí být odpovědi zasílány prostřednictvím systému DubliNet a v jazyce běžně srozumitelném příslušným orgánům obou členských států.*

Indikátor 30.1: Do systému DubliNet mají přístup určení úředníci, kteří mají na starost zasílání odpovědí.

Indikátor 30.2: Určení úředníci jsou poučeni o používání uvedeného systému a jsou schopni jej používat.

Indikátor 30.3: Členské státy se dohodnou, jakým jazykem spolu budou komunikovat, aby vznikalo co nejméně nejasností a jazykových nedorozumění a aby nemusely využívat překlady, které by proces komunikace mohly zdržovat.

Indikátor 30.4: Příslušní pracovníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.

Indikátor 30.5: Sdělení (včetně odpovědí) týkající se individuálního uplatňování nařízení Dublin III, která si mezi sebou členské státy vyměňují, se zasílají vždy v zašifrované podobě prostřednictvím systému DubliNet.

Osvědčené postupy týkající se formátu odpovědi na žádosti o informace

Své odpovědi předkládají orgány členských států ve formátu PDF prostřednictvím systému DubliNet, aby byla zaručena ochrana údajů.

Souhlasné odpovědi

Prováděcí nařízení

Článek 6

STANDARD 31: *Orgán členského státu zajistí, aby byl uveden odkaz na příslušný článek a aby v odpovědi byly uvedeny praktické informace týkající se přemístění.*

Indikátor 31.1: Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář, které používá pro zasílání souhlasných odpovědí na žádosti o přijetí zpět / převzetí.

Indikátor 31.2: Odpověď obsahuje osobní údaje žadatele registrované v dožádaném členském státě.

Indikátor 31.3: Odpověď obsahuje právní základ přijetí žádosti.

Indikátor 31.4: V odpovědi je uvedeno upřednostňované místo příjezdu a časový rámec.

Implicitní souhlas

Pokud dožádaný členský stát neodpoví na žádost ve stanovené lhůtě, považuje se žádost o přijetí zpět / převzetí implicitně za přijatou.

Osvědčené postupy týkající se potvrzení odpovědnosti v případě implicitního souhlasu

Pokud členský stát zjistí, že je automaticky považován za příslušný stát, lze mu potvrzení o odpovědnosti a podmínky přemístění zaslat bez vyžádání.

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Čl. 22 odst. 7, čl. 25 odst. 7, čl. 28 odst. 3	Článek 10

STANDARD 32: V případě implicitního souhlasu by se zúčastněné členské státy měly dohodnout na konkrétním způsobu přemístění.

Indikátor 32.1: Dožadující členský stát zahájí s dožádaným členským státem konzultaci ohledně organizace přemístění.

Indikátor 32.2: Pokud je o to dožádaný členský stát dožadujícím členským státem požádán, písemně potvrdí svou odpovědnost, a co nejdříve sdělí praktické informace ohledně přemístění.

Zamítavé odpovědi

Prováděcí nařízení

Čl. 5 odst. 1

STANDARD 33: Orgán členského státu zajistí, aby zamítnutí obsahovalo úplné a podrobné odůvodnění.

Indikátor 33.1: Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář, které používá pro zaslání zamítavých odpovědí na žádosti o přijetí zpět / převzetí.

Indikátor 33.2: Odpověď obsahuje osobní údaje žadatele registrované v dožádaném členském státě.

Indikátor 33.3: Členský stát, který žádost zamítl, uvede právní důvody a veškeré relevantní skutečnosti, na nichž své zamítnutí zakládá.

Přezkumné řízení

Poté, co dožadující členský stát obdrží zamítnutí počáteční žádosti o přijetí zpět / převzetí, je oprávněn dožádanému členskému státu zaslat žádost o přezkoumání. V této žádosti o přezkoumání je dožádaný členský stát požádán o to, aby žádost znovu přezkoumal s přihlédnutím k doplňujícím informacím nebo přímým důkazům nebo aby zohlednil další důvody.

Doplňující poznámka: Požadavky na přímé důkazy by neměly přesáhnout nezbytnou mez, jak je uvedeno v čl. 22 odst. 4 nařízení Dublin III.

Osvědčené postupy týkající se zamítavých odpovědí na základě zaniklé odpovědnosti

V případě, že se odkazuje na zánik nebo přesun odpovědnosti, jsou pokud možno připojeny potřebné dokumenty (jako je přijetí žádosti nebo jiné užitečné informace z jiných členských států).

Prováděcí nařízení

Čl. 5 odst. 2

STANDARD 34: Pokud dožadující členský stát nesouhlasí se zamítnutím počáteční žádosti, může se rozhodnout, že žádost pošle k přezkoumání. Tuto možnost je třeba využít do tří týdnů po obdržení zamítavé odpovědi.

Indikátor 34.1: Členské státy mají zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se lhůt.

Indikátor 34.2: Systém řízení případů umožňuje upřednostňovat různé lhůty a označovat žádosti, které jsou naléhavé.

Indikátor 34.3: Členský stát uvede právní důvody, na nichž svou žádost o přezkoumání zakládá.

Indikátor 34.4: Je-li k dispozici relevantní doplňující přímý důkaz, připojí členský stát tento důkaz ke své žádosti o přezkoumání.

Osvědčené postupy týkající se systému řízení případů

Členské státy uplatňují přístup založený na využívání digitálních nebo elektronických technologií umožňujících účinné řízení případů a příchozích žádostí.

Osvědčené postupy týkající se přezkumného řízení

Členské státy zašlou svou odpověď co nejdříve, aby dožadujícímu členskému státu umožnily zamítnutí žádosti znovu napadnout nebo v závazné lhůtě podat další žádost o přijetí zpět nebo převzetí.

STANDARD 35: Dožádaný členský stát se musí pokusit odpovědět na žádost o přezkum do dvou týdnů⁽¹³⁾.

Indikátor 35.1: Členské státy mají zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Indikátor 35.2: Systém řízení případů umožňuje upřednostňovat různé lhůty a označovat žádosti, které jsou naléhavé.

Indikátor 35.3: Členský stát, který žádost zamítl, uvede právní důvody, na nichž své zamítnutí zakládá.

⁽¹³⁾ Pokud jde o příslušnou judikaturu, viz rozsudek ze dne 13. listopadu 2018, spojené věci C-47/17 a C-48/17, [X a X proti Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie](#) (EU:C:2018:900).

7. Nezletilé osoby bez doprovodu

Nařízení Dublin III stanoví zvláštní pravidla týkající se dětí. Členské státy tyto případy upřednostňují, aby hledaly možnosti sloučení rodiny, pokud je dítě bez doprovodu, a v rámci každého kroku by měla být věnována největší pozornost posouzení nejlepšího zájmu dítěte. Orgány členských států přitom musí uplatňovat také zvláštní procesní záruky.

Pro případy nezletilých osob bez doprovodu byly dohodnuty následující standardy a indikátory.

Nejlepší zájem dítěte

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
13., 16. a 24. bod odůvodnění a čl. 6 odst. 1	Čl. 12 odst. 1, 2 a 5 a čl. 16a odst. 2

STANDARD 36: Prvořadým aspektem pro orgány členských států by měl být nejlepší zájem dítěte, který by měl být v průběhu dublinského řízení předmětem posouzení.

Indikátor 36.1: Příslušní úředníci orgánu členského státu jsou si vědomi svých povinností a jsou náležitě proškoleni, aby byli schopni zajistit nejlepší zájem dítěte v souvislosti se zachováním celistvosti rodiny.

Indikátor 36.2: Příslušní úředníci orgánu členského státu si mohou rychle zajistit příslušné odborné vyjádření, pokud jde o posouzení schopnosti dané příbuzné nebo dospělé osoby o dítě pečovat.

Indikátor 36.3: Orgán členského státu jmenuje co nejdříve kvalifikovaného zástupce, který jedná v nejlepším zájmu dítěte a který je schopen pomoci s vytvořením nezbytného prostředí důvěry, aby dítě mohlo sdělit informace o své rodině.

Indikátor 36.4: Příslušný orgán má zavedený postup, který zaručuje, že je respektováno právo dítěte na účast a vyslechnutí jeho názorů a že tyto názory budou posuzovány podle věku dítěte a jeho vyspělosti.

Osvědčené postupy týkající se standardizovaných šablon pro posouzení nejlepšího zájmu dítěte

Některé členské státy používají standardizovanou šablonu pro konkrétní posouzení nejlepšího zájmu dítěte v rámci dublinského řízení.

Doplňkový nástroj EASO pro posouzení nejlepšího zájmu dítěte

Praktická příručka EASO k nejlepšímu zájmu dítěte v azylovém řízení

Praktická příručka EASO k nejlepšímu zájmu dítěte v azylovém řízení je určena odborníkům z praxe a tvůrcům politik, kteří se zabývají dětmi v azylovém kontextu, a zvláště pak osobám, které se podílejí na posuzování nejlepšího zájmu dítěte. Tento nástroj obsahuje pokyny pro posuzování nejlepšího zájmu dítěte a uvádí nezbytné záruky v různých fázích azylového řízení a s ohledem na podmínky přijetí. Kromě praktických pokynů obsahuje také seznam dostupných referenčních materiálů.

Jmenování zástupce

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Čl. 2 písm. k) a čl. 6 odst. 2	Čl. 12 odst. 3 a 16a odst. 2

STANDARD 37: V případě nezletilé osoby bez doprovodu by měl orgán členského státu co nejdříve jmenovat jejího zástupce.

Indikátor 37.1: Orgán členského státu má zavedený postup pro jmenování vhodného zástupce pro dítě.

Osvědčené postupy týkající se jmenování zástupce

Členské státy jmenují zástupce, který zajistí zohlednění nejlepšího zájmu dítěte, a právního zástupce, který bude v průběhu řízení poskytovat právní poradenství.

Indikátor 37.2: Okruh kvalifikovaných zástupců je dostatečně široký, aby pro každé dítě bez doprovodu bylo možné včas zajistit jmenování zástupce a aby zástupci nebyli odpovědní za příliš mnoho případů současně.

Vyhledávání rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení	CFR
16. a 35. bod odůvodnění Čl. 6 odst. 4 a článek 8	Čl. 11 odst. 6 a článek 12	Článek 7

STANDARD 38: *Orgán členského státu musí vyhledat a vzít v úvahu veškeré informace poskytnuté nezletilou osobou nebo jakýmkoli jiným důvěryhodným zdrojem, které se vztahují k přítomnosti rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných na území členských států, a přizvat ke spolupráci na jejich vyhledávání zástupce. Orgán členského státu by měl dále konzultovat s ostatními členskými státy možnosti identifikace rodinných příslušníků, stanovení rodinných vztahů a v případě příbuzného posoudit schopnost tohoto příbuzného pečovat o dítě.*

Indikátor 38.1: Orgán členského státu zavedl postupy a pokyny, jimiž se řídí příslušní úředníci v rámci procesu identifikace rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných a zjišťování rodinných vazeb.

Doplňující poznámka: Pro zavedení postupu identifikace rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných existuje vzor pohovoru, který zahrnuje otázky týkající se rodinných příslušníků pobývajících na území kteréhokoli z členských států.

Indikátor 38.2: Zástupci pomáhající dítěti mají rychlý a snadný přístup k orgánu pověřenému dublinským řízením a jsou schopni včas předložit informace nebo dokumenty týkající se rodinného příslušníka, sourozence nebo příbuzného dítěte.

Indikátor 38.3: Orgán členského státu přijme příslušná opatření a přizve ke spolupráci zástupce, aby bylo možné co nejdříve vyhledat rodinné příslušníky, sourozence a/nebo příbuzné dítěte bez doprovodu, kteří se nacházejí na území jiného členského státu.

Osvědčené postupy týkající se standardního operačního postupu při vyhledávání rodinných příslušníků

Členské státy se dohodly na standardním operačním postupu s příslušnými orgány nebo organizacemi, které mohou pomáhat při vyhledávání a sloučení rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných nacházejících se v členských státech EU a při určování jejich příslušných rolí a úkolů v daném řízení.

Indikátor 38.4: Vnitrostátní orgány rodinné vztahy potvrdí, pokud se rodinný příslušník, sourozenec nebo příbuzný nachází v jiném členském státě.

Doplňkový nástroj EASO pro vyhledávání rodinných příslušníků**Praktická příručka EASO k vyhledávání rodinných příslušníků**

Praktická příručka EASO k vyhledávání rodinných příslušníků obsahuje soubor pokynů a referenčních materiálů, které mají státům EU+ sloužit jako podpora při vyhledávání rodinných příslušníků, a nabízí přehled současných postupů vyhledávání rodinných příslušníků v EU+. Cílovými skupinami této příručky jsou tvůrci politik a odborníci z praxe, kteří pracují s dětmi bez doprovodu a účastní se různých fází procesu vyhledávání rodinných příslušníků.

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
13., 16., 24. a 35. bod odůvodnění Čl. 6 odst. 3 a článek 8	Článek 12, čl. 16a odst. 2

STANDARD 39: *Pokud se rodinní příslušníci, sourozenci a/nebo příbuzní nezletilé osoby oprávněně nacházejí na území jiného členského státu a žádný z nich se nenachází oprávněně v členském státě, kde v současné době pobývá nezletilá osoba, měl by dotčený členský stát posoudit, zda je obnovení rodinných vazeb v nejlepším zájmu dítěte.*

Indikátor 39.1: Orgán členského státu má zaveden postup pro konzultace s příslušnými orgány nebo organizacemi (např. služby na ochranu dětí atd.) o možnostech sloučení rodiny.

Indikátor 39.2: Orgán členského státu má k dispozici vhodné prostředky a postup pro shromažďování doplňujících informací od dítěte (např. pohovor v dublinském řízení).

Indikátor 39.3: Orgán členského státu má přístup ke zdrojům, aby mohl včas shromažďovat informace od jiných osob (např. sourozenců, jiných osob, se kterými dítě cestovalo, atd.)

Indikátor 39.4: Za účelem usnadnění posouzení nejlepšího zájmu dítěte provádí příslušný orgán šetření týkající se rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných pobývajících v jiném členském státě.

Doplňující poznámka: V případech, kdy se jedná o nezletilou osobu bez doprovodu, by měl být zaručen nejlepší zájem dítěte. Jak se uvádí v čl. 12 odst. 2 prováděcího nařízení, „skutečnost, že doba trvání řízení o umístění nezletilé osoby může vést k nedodržení lhůty stanovené“ v nařízení Dublin III, „nemusí být nezbytně překážkou pokračování řízení o určení příslušného státu nebo provedení přemístění“ nezletilé osoby bez doprovodu⁽¹⁴⁾.

Indikátor 39.5: Orgán členského státu má náležitě vyškolené zaměstnance a příslušné prostředky pro bezodkladné zahájení výměny informací s ostatními členskými státy za použití příslušných vzorů uvedených v prováděcím nařízení.

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
13., 16., 24. a 35. bod odůvodnění Čl. 6 odst. 3, čl. 8 odst. 4	Článek 12

STANDARD 40: *Pokud se zjistí, že na území členských států nejsou oprávněně přítomni žádní rodinní příslušníci nebo příbuzní nezletilé osoby, členský stát, v němž nezletilá osoba toho času pobývá, přesto posoudí, co je v nejlepším zájmu dítěte, s cílem ověřit, zda by se žádosti o azyl neměl zabývat sám.*

Indikátor 40.1: Orgán členského státu má zavedený postup, který mu umožňuje konzultovat, co je v nejlepším zájmu dítěte, s příslušnými orgány nebo organizacemi (např. službami na ochranu dětí atd.).

Doplňující poznámka: Mezi příslušné orgány či organizace patří mimo jiné služby na ochranu dětí a sociální pracovníci pověřeni péčí o nezletilé osoby bez doprovodu.

Indikátor 40.2: Orgán členského státu má k dispozici vhodné prostředky a postup pro shromažďování doplňujících informací od dítěte.

Doplňující poznámka: Příkladem vhodného způsobu shromažďování doplňujících informací je pohovor v dublinském řízení nebo doplňující pohovor v dublinském řízení.

Indikátor 40.3: Orgán členského státu má přístup ke zdrojům, aby mohl v případě potřeby včas shromažďovat informace od jiných osob.

⁽¹⁴⁾ Nezletilá osoba bez doprovodu je v čl. 2 písm. j) nařízení Dublin III definována jako „nezletilá osoba, jež vstupuje na území některého členského státu bez doprovodu dospělé osoby, která je za ni podle práva nebo podle praxe dotčeného členského státu zodpovědná, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči této dospělé osoby; rozumí se jí též nezletilá osoba, která je ponechána bez doprovodu po vstupu na území některého členského státu“.

Doplňující poznámka: Mezi uvedené zdroje mohou patřit například sourozenci a/nebo jiné osoby, s nimiž nezletilá osoba přicestovala do členského státu, v němž v současné době pobývá.

Indikátor 40.4: Orgány členského státu mají dostatečný počet vyškolených zaměstnanců a další potřebné a relevantní prostředky pro bezodkladné zahájení výměny informací s ostatními členskými státy za použití příslušných vzorů uvedených v prováděcím nařízení.

8. Závislé osoby a diskreční ustanovení

Dublinské nařízení obsahuje jedno ustanovení o závislých osobách a dvě ustanovení, která členským státům umožňují uplatňovat vlastní úsudek. Členské státy díky těmto prostředkům přebírají odpovědnost za posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, která se svou povahou liší od kritérií uvedených v kapitole III do té míry, že to odůvodňuje samostatný oddíl této příručky.

Situace závislosti

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Článek 16	Článek 11

STANDARD 41: Orgány členských států by si měly být vědomy svých konkrétních povinností týkajících se závislých nebo zranitelných osob.

Indikátor 41.1: Zaměstnanci, kteří jsou takovými případy pověřeni, absolvovali nezbytné školení na odpovídající úrovni, aby byli schopni plnit své úkoly a povinnosti související se závislým a zranitelným postavením.

Indikátor 41.2: Mají-li se zabývat otázkami závislosti nebo zranitelnosti, mají orgány možnost využívat pro účely konzultací a poradenství odpovídající odborné znalosti.

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Čl. 7 odst. 3 a článek 16	Článek 11

STANDARD 42: Členské státy v každé fázi řízení posoudí, zda byly do okamžiku přijetí předloženy důkazní informace týkající se závislého postavení, a na základě toho pak použijí ustanovení článku 16.

Indikátor 42.1: Zvláštní příslušný úředník je schopen rozpoznat v daném případě příznaky závislosti a přijme příslušná opatření.

Indikátor 42.2: Orgán členského státu má možnost využívat relevantní odborné znalosti, aby mohl posoudit a ověřit veškeré dokumenty (např. lékařská potvrzení) nebo přesvědčivost poskytnutých informací.

Indikátor 42.3: Orgán členského státu zajistí, aby dotčené osoby písemně vyjádřily svůj souhlas.

Diskreční ustanovení

Na články, jejichž uplatnění závisí v plné míře na uvážení zúčastněných členských států, se vztahují následující standardy. Nejsou zde proto zmíněny konkrétní okolnosti nebo podmínky, za jakých mohou být články uvedené v tomto odstavci uplatněny nebo použity.

Nařízení Dublin III
Čl. 17 odst. 1

STANDARD 43: Příslušný orgán je připraven uplatnit diskreční ustanovení uvedené v čl. 17 odst. 1 ve kterékoli fázi řízení podle svého vlastního uvážení.

Indikátor 43.1: Orgán členského státu má možnost využívat relevantní odborné znalosti, aby mohl posoudit a ověřit veškeré dokumenty či jiné poskytnuté informace.

Indikátor 43.2: Orgán členského státu má k dispozici prostředky, které mu při posuzování předložených dokumentů umožňují využívat relevantní odborné znalosti.

Indikátor 43.3: Příslušným členským státem se v příslušném případě stává členský stát, který se rozhodne posoudit žádost podle čl. 17 odst. 1, a informuje členský stát, který byl příslušný dříve, prostřednictvím elektronické komunikační sítě DublinNet.

Nařízení Dublin III

Čl. 17 odst. 2

STANDARD 44: *Kdykoli před přijetím prvního rozhodnutí ve věci samé příslušný orgán posoudí, zda by bylo možné použít čl. 17 odst. 2.*

Indikátor 44.1: Použití čl. 17 odst. 2 je předmětem uvážení obou členských států.

Indikátor 44.2: Pokud se orgány členských států rozhodnou, že lze použít čl. 17 odst. 2, orgán členského státu zajistí, aby s tím dotčená osoba písemně vyjádřila svůj souhlas.

Doplňující poznámka: Chybějící původní lhůta pro použití závazných kritérií by sama o sobě neměla být důvodem pro použití diskrečního ustanovení podle čl. 17 odst. 2.

Osvědčené postupy týkající se vnitrostátních pokynů pro uplatňování čl. 17 odst. 2

Členské státy mají své vnitrostátní pokyny, jimiž se v příslušných případech řídí uplatňování čl. 17 odst. 2.

Pozastavení přemístění

Nařízení Dublin III	CFR
----------------------------	------------

17. a 21. bod odůvodnění	Článek 4
--------------------------	----------

STANDARD 45: *Členské státy upustí od přemístění dotčené osoby, pokud existují závažné důvody k domněnce, že by její přemístění bylo spojeno s reálným rizikem, že dotčená osoba bude v dožádaném členském státě vystavena nelidskému nebo ponižujícímu zacházení⁽¹⁵⁾.*

Indikátor 45.1: Dožadující členský stát posoudí, zda v daném případě existují věrohodné informace zavádající vážné důvody k domněnce, že žadateli by po jeho přemístění hrozilo reálné riziko nelidského nebo ponižujícího zacházení.

Indikátor 45.2: Při posuzování pravděpodobnosti reálného rizika nelidského nebo ponižujícího zacházení dožadující členský stát případně zohlední jednotlivé záruky, které poskytuje dožádaný členský stát.

Doplňující poznámka: Příslušní úředníci by měli mít vždy na paměti, že kritéria příslušnosti, která stanoví dublinské nařízení (včetně čl. 3 odst. 2) musí být uplatňována v souladu s Evropskou listinou základních práv (dále jen „listina“), jak ji vykládá Soudní dvůr Evropské unie. Práva zakotvená v listině, která odpovídají právům zaručeným Evropskou úmluvou o lidských právech, musí být v souladu s čl. 52 odst. 3 listiny vykládána s ohledem na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, včetně článku 3 Evropské úmluvy o lidských právech.

⁽¹⁵⁾ Pokud jde o příslušnou judikaturu, viz rozsudek Soudního dvora EU ze dne 21. prosince 2011, spojené věci C-411/10 a C-493/10, *N.S. a další v. Secretary of State for the Home Department*, EU:C:2011:865; rozsudek Soudního dvora EU ze dne 16. února 2017, věc C-578/16, *C. K. a další proti Republika Slovenija*, EU:C:2017:127; a rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21. ledna 2011, č. 30696/09, *M.S.S. v. Belgie a Řecko*, CE:ECHR:2011:0121JUD003069609.

9. Osoby mimo okruh žadatelů

Pokud příslušný orgán členského státu zadrží státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti nacházející se v tomto členském státě bez povolení k pobytu, může tento orgán provádět vyhledávání v systému Eurodac za účelem zjištění možného dublinského případu. Toto vyhledávání může napomoci zjištění totožnosti dotčené osoby a ověření toho, zda dotčená osoba požádala o mezinárodní ochranu v jiném členském státě.

Příslušný orgán, který vyhledávání v systému Eurodac provádí, může zaslat žádost o přijetí zpět členskému státu, který pokládá za příslušný členský stát, za účelem přemístění dotčené osoby na území příslušného členského státu.

Členské státy by měly osobě mimo okruh žadatelů poskytnout po jejím zadržení možnost požádat o mezinárodní ochranu. Práva a povinnosti stanovené v nařízení Dublin III se vztahují rovnou měrou i na osoby mimo okruh žadatelů.

Osvědčené postupy týkající se osob mimo okruh žadatelů

Pokud si dotčená osoba nepřeje podat novou žádost v členském státě, pořídí o tom příslušné orgány zápis v úřední zprávě.

Srovnávání údajů v systému Eurodac

Nařízení Dublin III	Nařízení o Eurodaci II
Čl. 24 odst. 1, 2 a 3	Článek 17

STANDARD 46: *Pokud se členský stát, na jehož území se osoba zdržuje bez povolení k pobytu, rozhodne provést vyhledávání v systému Eurodac podle článku 17 nařízení o Eurodaci II a na základě toho je jako stát mající pravděpodobnou odpovědnost určen jiný členský stát, měla by být ve stanovené lhůtě odeslána žádost o přijetí zpět.*

Indikátor 46.1: Pokyny a informace týkající se identifikace možného dublinského případu mají k dispozici policie, pohraniční stráž, pracovníci zajišťovacích zařízení a další úředníci v přední linii.

Indikátor 46.2: Pro potřeby identifikace možného dublinského případu má orgán členského státu přístup do systému Eurodac a dalších relevantních databází

Indikátor 46.3: Za dublinské případy a dublinské řízení odpovídá zvláštní jednotka nebo orgán, jimž mohou být dublinské případy postoupeny.

Indikátor 46.4: Členský stát v případě potřeby vypracoval vnitřní pokyny, v nichž je popsáno, jakým způsobem mohou úředníci v přední linii předkládat jednotlivé případy příslušným „dublinským“ orgánům.

Doplňující poznámka: Vrací-li se dotčená osoba, která je státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, do dožadujícího členského státu z dožádaného členského státu, do něhož byla předtím přemístěna (po zamítnutí její žádosti o mezinárodní ochranu), a tato dotčená osoba nemá povolení k pobytu, může dožadující členský stát dožádanému členskému státu zaslat žádost o přijetí zpět. Dotčenou osobu nelze přemístit na základě přijetí předchozí žádosti o přijetí zpět / převzetí, nýbrž vždy musí být podána nová žádost.

Lhůty pro odeslání žádosti běží od okamžiku, kdy se dožadující členský stát dozví, že dotčená osoba se vrátila na jeho území.

Není-li žádost o přijetí zpět podána ve stanovené lhůtě, pak se v případě, že dotčená osoba podá v dožadujícím členském státě žádost o mezinárodní ochranu, stává příslušným členským státem dožadující členský stát. Dožadující členský stát musí dotčené osobě poskytnout příležitost k podání nové žádosti. Pokud je dotčené osobě umožněno podat žádost a tato osoba nabídnutou možnost odmítne využít, může dožadující členský stát i v tomto případě požádat o přijetí zpět.

Tato praxe je odvozena z toho, jakým způsobem Soudní dvůr EU vyložil článek 24 nařízení Dublin III ve svém rozsudku ze dne 25. ledna 2018, věc C-360/16, *Bundesrepublik Deutschland proti Azizu Hasanovi* (EU:C:2018:35).

10. Oznámení rozhodnutí o přemístění a opravných prostředků

Kdykoli dojde k určení příslušného členského státu, musí být dotčená osoba vyrozuměna o rozhodnutí o přemístění a dostupných právních opravných prostředcích. V některých členských státech by podání odvolání proti rozhodnutí o přemístění mohlo mít na přemístění automatický odkladný účinek, zatímco v jiných členských státech by o odklad přemístění až do vydání konečného rozhodnutí měla požádat dotčená osoba. Bez ohledu na různé postupy týkající se oznámení a dostupných opravných prostředků stanoví nařízení minimální požadavky, které musí zohledňovat a dodržovat všechny členské státy.

Před odesláním oznámení

Nařízení Dublin III
Články 26 a 27

STANDARD 47: Orgán členského státu zajistí, aby byly splněny všechny podmínky pro vydání rozhodnutí o přemístění.

Indikátor 47.1: Určení příslušnosti bylo náležitě přezkoumáno a finalizováno dožadujícím členským státem.

Indikátor 47.2: Rozhodnutí o přemístění je přijato a oznámeno (žadateli) teprve poté, co dožádaný členský stát vyjádří výslovný či implicitní souhlas s touto žádostí⁽¹⁶⁾.

Indikátor 47.3: Členský stát vydá rozhodnutí o přemístění pouze tehdy, když jsou splněny všechny zákonné požadavky, které se na takové rozhodnutí vztahují.

Osvědčené postupy týkající se dohledu nad případy

Členské státy zajistí přezkoumání spisu druhým příslušným úředníkem, který ještě před oznámením rozhodnutí zkontroluje, zda spis neobsahuje chyby a opomenutí.

Včasnost oznámení

STANDARD 48: Orgán členského státu by měl zajistit, aby rozhodnutí bylo oznámeno v přiměřené lhůtě.

Indikátor 48.1.a: Pokud dotčená osoba nemá právního poradce, orgán členského státu oznámí rozhodnutí dotčené osobě v jazyce, kterému žadatel rozumí nebo lze důvodně předpokládat, že mu rozumí.

NEBO

Indikátor 48.1.b: Pokud má dotčená osoba právního nebo jiného poradce, může se orgán členského státu rozhodnout, že rozhodnutí oznámí právnímu nebo jinému poradci zastupujícímu danou osobu v souladu s vnitrostátní praxí.

Indikátor 48.2: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů, aby bylo zaručeno, že oznámení o přemístění proběhne ve stanovené lhůtě.

⁽¹⁶⁾ Soudní dvůr EU, rozsudek ze dne 31. května 2018, věc C-647/16, *Adil Hassan proti Préfet du Pas-de-Calais*, EU:C:2018:368.

Opravné prostředky

STANDARD 49: Dotčená osoba musí být vyrozuměna o opravných prostředcích dostupných podle článku 27.

Indikátor 49.1: Informace o dostupných opravných prostředcích jsou uvedeny v rozhodnutí o přemístění.

Indikátor 49.2: Uvedeny jsou informace o lhůtách pro uplatnění těchto opravných prostředků a pro provedení přemístění.

Indikátor 49.3: Uvedeny jsou informace o tom, jak lze v daném členském státě uplatnit odkladný účinek.

Indikátor 49.4: Oznámení obsahuje rovněž informace o osobách nebo subjektech, které mohou dotčené osobě poskytnout právní pomoc, pakliže jí tyto informace nebyly sděleny již dříve.

STANDARD 50: Členské státy musí zajistit přístup k právní pomoci a případně i k jazykové pomoci.

Indikátor 50.1: Orgán členského státu by měl zajistit, aby právní pomoc byla poskytována na požádání bezplatně, pokud si dotčená osoba nemůže dovolit hradit náklady, s výjimkou případů, kdy je zjevné, že odvolání nebo přezkum nebude úspěšné, avšak bez toho, aby přístupnost právní pomoci byla svévolně omezována.

Indikátor 50.2: Právní pomoc spočívá přinejmenším v přípravě požadovaných procesních dokumentů a v zastupování před soudem.

Indikátor 50.3: Orgán členského státu má postupy zajišťující přístup k právní pomoci stanoveny ve svých vnitrostátních právních předpisech.

Sdělení o odvolání s odkladným účinkem

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Čl. 29 odst. 1	Článek 9

STANDARD 51: Všechny informace o odvolacích nebo přezkumných řízeních s odkladným účinkem a o jeho zániku by měly být příslušnému členskému státu sděleny co nejdříve.

Indikátor 51.1: Dožadující členský stát si je vědom případného odkladného účinku, jakož i toho, kdy tento účinek vzniká a zaniká.

Indikátor 51.2: Dožadující členský stát zašle informace o tom, že odkladný účinek vznikl v počáteční lhůtě pro přemístění.

Indikátor 51.3: Dožadující členský stát zašle informace o zániku odkladného účinku ihned po skončení opatření.

Indikátor 51.4: Tyto informace se posílají prostřednictvím elektronické komunikační sítě DubliNet.

Osvědčené postupy týkající se oznámení o odkladném účinku

Dožadující členský stát sděluje informace jasným a jednoznačným způsobem.

11. Zajištění

Nařízení Dublin III stanoví zvláštní procesní pravidla pro případy zajištění osoby. Pro tyto případy byly ohledně dublinského řízení dohodnuty následující standardy.

Doplňující poznámka: Osoba nemůže být zajištěna pouze na základě toho, že se na ni vztahuje dublinské řízení. Zajištění musí být založeno na individuálním posouzení, musí být přiměřené a může k němu dojít pouze v případě, že nejsou účinně použitelná jiná mírnější donucovací opatření.

Nařízení Dublin III
Článek 28

STANDARD 52: *V případě, že k zajištění dojde v souladu s nařízením Dublin III, členské státy zajistí, aby byly důsledně dodrženy lhůty pro zajištění osob a aby byly uplatněny zkrácené lhůty pro zasílání žádostí o přemístění a odpovídání na ně.*

Indikátor 52.1: Pracovníci zajišťovacích zařízení mají k dispozici pokyny a informace týkající se dublinského řízení, aby dublinskému řízení rozuměli a aby byli schopni informovat zajištěné osoby, na které se nařízení Dublin III vztahuje.

Indikátor 52.2: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Indikátor 52.3: Systém řízení případů umožňuje stanovit prioritní lhůty a označovat naléhavé případy, jde-li například o zajištění dotčené osoby.

Indikátor 52.4: Při zasílání žádosti o přemístění v případě, kdy dotčená osoba byla zajištěna v souladu s článkem 28 nařízení Dublin III, informuje dožadující členský stát dožádaný členský stát o zajištěné dotčené osobě a o naléhavosti případu.

Osvědčené postupy týkající se upřednostňování případů zajištění

Zkrácené lhůty pro odpověď na žádost o přemístění, které jsou uvedeny v čl. 28 odst. 3 nařízení Dublin III, se považují pouze za nejzazší možnou lhůtu pro odeslání. Osvědčeným postupem je upřednostňovat tyto žádosti a odpovědět co nejdříve, bez ohledu na lhůty, a zajistit, aby dotčená osoba byla zajištěna co nejkratší dobu.

12. Přemístění

Posledním krokem v dublinském řízení je organizace přemístění dotčené osoby do příslušného členského státu a jeho provedení. Standardy založené na ustanoveních týkajících se tohoto procesu jsou uvedeny níže.

Příprava přemístění

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Články 29 až 32	Články 7 až 10

STANDARD 53: Před zasláním oznámení o přemístění příslušnému členskému státu přijme vracející členský stát veškerá nezbytná opatření, aby přemístění mohlo proběhnout bez problémů.

Indikátor 53.1: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Indikátor 53.2: Orgán členského státu má zaveden postup pro řízení případů přemístění a kontroluje, zda jsou splněny všechny předpoklady.

Doplňující poznámka: Mezi tyto předpoklady patří například přijetí žádosti, obeznámenost s jakýmkoli zvláštními potřebami či ověření přítomnosti dokladů osoby, která má být přemístěna.

Indikátor 53.3: Pokud se zjistí, že dotčená osoba má zvláštní potřeby, včetně zvláštních zdravotních potřeb, jsou tyto potřeby včas uvedeny v oznámení dožádanému členskému státu.

Doplňující poznámka: V případě zdravotních problémů se tyto informace předávají v souladu s přílohou IX, pokud žadatel s předáním těchto informací souhlasil. Veškerá předávaná lékařská dokumentace by měla být co nejaktuálnější a nejúplnější. V případě, že žadatel s předáním uvedených údajů nesouhlasí, uvede se v kolonce „Jakékoli další důležité informace“ v příloze VI popis situace a zdravotních potřeb.

Indikátor 53.4: Veškeré případné osobní dokumenty žadatele jsou vracejícím členským státem v době přemístění předány příslušnému členskému státu. Na zaslání dokumentů, které nebyly zaslány v době přemístění, se oba členské státy dohodnou později.

Osvědčené postupy týkající se odesílání dokumentů

Dokumenty se odesílají doporučeně a po konzultaci s příslušným členským státem, aby bylo zajištěno, že budou odeslány správnému orgánu na platnou a aktuální adresu.

Osvědčené postupy týkající se skupinového přemísťování

Při skupinovém přemísťování mají zúčastněné členské státy mezi sebou uzavřenu (dvoustrannou) dohodu, ve které jsou podrobně uvedena zvláštní ujednání, která jsou pro přemístění nezbytná.

Časy a místa příjezdu

Prováděcí nařízení

Článek 8

STANDARD 54: Členské státy by měly vzít v úvahu časy a místa příjezdu, jakož i konkrétní data, kdy z vnitrostátních důvodů nelze přemístění uskutečnit.

Indikátor 54.1: Členské státy průběžně aktualizují informace o časech a místech příjezdu a tyto informace co nejúčinněji sdělují.

Osvědčené postupy týkající se používání Dublinské platformy

Členské státy sdělují tyto informace prostřednictvím sítě DubliNet a Dublinské platformy EASO. Dublinská platforma EASO slouží těmto účelům jako bezpečné on-line prostředí spravované EASO, které se používá ke dvoustranné a mnohostranné výměně informací tohoto druhu. Tabulka časů příjezdu pro účely přemísťování osob obsahuje všechny oznámené časy příjezdu a při každém novém požadavku se doplňuje.

Indikátor 54.2: Vraccující členský stát neplánuje přemísťování ve vyhrazených dnech.

Doplňující poznámka: Vyhrazené dny jsou dny, kdy příslušný členský stát není schopen přemísťované osoby přijmout. Příslušná data jsou všem členským státům sdělována v dostatečném předstihu.

Osvědčené postupy týkající se vyhrazených dnů

Členské státy dbají na to, aby vyhrazené dny netvořily dlouhá souvislá období. Ve výjimečných případech, jako jsou případy s blížícím se koncem lhůty pro přemístění žadatele, nebo případy, kdy je osoba zajištěna nebo kdy existuje vysoké riziko útěku dotčené osoby, se členské státy pokusí vyhovět žádosti o přemístění i ve vyhrazených dnech.

Oznámení o přemístění

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Článek 29	Článek 8

STANDARD 55: Odeslání oznámení o přemístění by se mělo uskutečnit do tří pracovních dnů.

Indikátor 55.1: Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.

Doplňující poznámka: V případě zajištění osoby podle článku 28 nařízení Dublin III členské státy zajistí, aby byly uplatněny kratší lhůty a aby postup byl co nejrychlejší.

Indikátor 55.2: Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka a má zaveden postup aktivního řízení případů.

Indikátor 55.3: Členské státy se mohou s ohledem na praktické aspekty přemístění dohodnout na změně třídní lhůty.

Používání sítě DubliNet pro sdělování informací o případech přemístění

Nařízení Dublin III	Prováděcí nařízení
Článek 31	Články 15, 19, čl. 20 odst. 1 a 2

STANDARD 56: Všechny osobní údaje týkající se přemístění musí být zasílány prostřednictvím sítě DubliNet, vyjma korespondence, která se týká praktických ujednání ohledně přemístění a času a místa příjezdu.

Indikátor 56.1: S informacemi sdílenými prostřednictvím sítě DubliNet lze nakládat pouze v rámci národních přístupových bodů příslušných vnitrostátních jednotek dublinského systému.

Indikátor 56.2: Do systému DubliNet mají přístup určení úředníci, kteří mají na starost zasílání odpovědí.

Indikátor 56.3: Určení úředníci jsou poučeni o používání uvedeného systému a jsou schopni jej používat.

Indikátor 56.4: Příslušní úředníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.

Indikátor 56.5: Sdělení (včetně odpovědí) týkající se individuálního uplatňování nařízení Dublin III, která si mezi sebou členské státy vyměňují, se vždy zasílají v zašifrované podobě prostřednictvím elektronického komunikačního systému DubliNet.

Indikátor 56.6: Orgán členského státu má zavedeny i jiné, alternativní bezpečné komunikační prostředky, jako je funkční e-mailová adresa, pro účely praktických ujednání ohledně přemístění a času a místa příjezdu, které se použijí v nejnaléhavějších případech.

Přemísťování rodin

Nařízení Dublin III

24. bod odůvodnění

STANDARD 57: Podle zásad celistvosti rodiny a nejlepšího zájmu dítěte by měli být členové rodiny přemístěni pokud možno společně.

Indikátor 57.1: V případě, že se v době mezi přijetím a přemístěním narodí dítě, uvedou členské státy do formuláře veškeré informace o dítěti a připojí rodný list či jiné dokumenty s informacemi o jeho narození.

Doplňující poznámka: V případě novorozeného dítěte není třeba zasílat novou žádost o přijetí zpět / převzetí.

Osvědčené postupy týkající se mezinárodních rodných listů

V zájmu usnadnění úplného porozumění informacím obsaženým ve formulářích se některé členské státy rozhodly přikládat ke svým formulářům mezinárodní rodný list, pokud je to možné.

Indikátor 57.2: Členské státy dbají o pružnou organizaci přemístění v zájmu nerozdělování rodiny, zejména pokud se její členové nacházejí v různých fázích dublinského řízení.

Flexibilita v organizaci přemísťování

Prováděcí nařízení

Článek 9

STANDARD 58: Ve veškeré své komunikaci týkající se zpoždění, zrušení nebo odkladu přemístění osvědčují zúčastněné členské státy flexibilitu v dojednávání nových podmínek přemístění.

Indikátor 58.1: Vraccující členský stát neprodleně informuje přijímající členský stát. Členské státy se dohodnou na novém časovém rámci přemístění, zejména pokud jde o přemístění vyžadující zvláštní ujednání (např. přemístění osob se zvláštními potřebami).

Indikátor 58.2: Komunikace probíhá prostřednictvím elektronické komunikační sítě DubliNet.

Indikátor 58.3: Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka (který má přístup do sítě DubliNet) a má zaveden postup aktivního řízení případů.

Doplňující poznámka: V případech, kdy se jedná o nezletilou osobu bez doprovodu, by měl být zaručen nejlepší zájem dítěte. Jak se uvádí v čl. 12 odst. 2 prováděcího nařízení, „skutečnost, že doba trvání řízení o umístění nezletilé osoby může vést k nedodržení lhůty stanovené“ v nařízení Dublin III, „nemusí být nezbytně překážkou pokračování řízení o určení příslušného státu nebo provedení přemístění“ nezletilé osoby bez doprovodu.

Chybná přemístění

Nařízení Dublin III

Čl. 29 odst. 3

STANDARD 59: *V případě chybného přemístění musí členský stát ihned poté, co se o situaci dozví, informovat druhý členský stát a po vzájemné dohodě zařídit, aby dotčená osoba byla přemístěna zpět.*

Indikátor 59.1: Členské státy, které se na chybném přemístění podílely, si mezi sebou neprodleně vymění veškeré potřebné informace o případu.

Indikátor 59.2: Komunikace probíhá prostřednictvím elektronické komunikační sítě DublinNet.

Úspěšná přemístění

Nařízení Dublin III

Čl. 29 odst. 1

Nařízení o Eurodacu II

Článek 10

STANDARD 60: *Informace o úspěšném přemístění dotčené osoby musí orgán členského státu vyznačit v systému Eurodac, a to co nejdříve po jejím příjezdu.*

Indikátor 60.1: Orgán členského státu má zaveden postup pro sledování příjezdů dotčených osob na jeho území v návaznosti na předchozí žádosti o přemístění podané v rámci dublinského řízení.

Indikátor 60.2: Orgán členského státu má zaveden postup, v jehož rámci jsou stanoveny nezbytné úkoly zaměstnanců oprávněných plnit povinnosti vyplývající z článku 10 nařízení o Eurodacu II.

Dobrovolná přemístění

Nařízení Dublin III

24. bod odůvodnění

Prováděcí nařízení

Čl. 7 odst. 1 písm. a)

Nařízení o Eurodacu II

Článek 10

STANDARD 61: *Organizuje-li přemístění žadatel nebo jiné subjekty bez účasti příslušných orgánů, měly by se členské státy snažit zajistit, aby podmínky dobrovolného přemístění byly v souladu s podmínkami řádných vnitrostátních postupů používaných při vycestování.*

Indikátor 61.1: Žadatel je poučen o tom, že má příslušný orgán vracejícího členského státu podrobně informovat o svém cestovním plánu.

Indikátor 61.2: Příslušný členský stát je informován o tom, že přemístění proběhne dobrovolně.

Indikátor 61.3: Poté, co je přemístění dojednáno, může vracející členský stát případně poskytnout žadateli cestovní doklady.

Indikátor 61.4: Jednotlivé informace o přemístění si členské státy sdělují prostřednictvím standardního formuláře (příloha VI).

Indikátor 61.5: V případech, kdy je třeba zohlednit zvláštní okolnosti (např. bezpečnostní rizika), členské státy dobrovolná přemístění neumožňují.

Doplňující poznámka: Příslušný členský stát může dobrovolné přemístění odmítnout a může požádat, aby vycestování bylo s doprovodem nebo kontrolované.

Osvědčené postupy týkající se rušivého chování dotčené osoby

Pokud si je vracející členský stát vědom, že existuje důvodné podezření, že dotčená osoba se může chovat nebezpečným nebo násilným způsobem, je důležité, aby to sdělil přijímajícímu členskému státu. Tuto informaci sdělí přijímajícímu členskému státu vhodným způsobem a co nejdříve.

Indikátor 61.6: Přijímající členský stát informuje vracející členský stát prostřednictvím systému DubliNet o úspěšném přemístění nebo o tom, že žadatel se ve stanovené lhůtě nedostavil.

Osvědčené postupy týkající se neohlášeného příjezdu

Pokud se dotčená osoba objeví v příslušném členském státě bez předchozího oznámení a příslušné orgány se s ní setkají, informují o tom tyto orgány dožadující členské státy a dublinské řízení lze uzavřít na základě vzájemného porozumění.

STANDARD 62: *V případě dobrovolného přemístění informuje přijímající členský stát vracející členský stát o tom, že přemístění bylo úspěšné, nebo o tom, že žadatel se ve stanovené lhůtě nedostavil.*

Indikátor 62.1: Orgán členského státu má zaveden postup pro sledování příjezdů dotčených osob na jeho území v návaznosti na předchozí žádosti o přemístění podané v rámci dublinského řízení.

Indikátor 62.2: Přijímající členský stát informuje vracející členský stát o úspěšném přemístění prostřednictvím elektronické komunikační sítě DubliNet.

Doplňující poznámka: Po příjezdu musí přijímající členský stát v souladu s článkem 10 nařízení o Eurodacu II vyznačit informaci o přemístění v systému Eurodac.

Příloha – Souhrnná tabulka operativních standardů a indikátorů

1. Procesní záruky pro osoby spadající do působnosti dublinského řízení

Důvěrnost

Standard	Indikátor
1. Orgán členského státu by měl zajistit důvěrnost případů spadajících do působnosti dublinského řízení.	
	1.1 Zaměstnanci příslušného orgánu jsou seznámeni s vnitrostátními právními a správními předpisy, které se týkají důvěrnosti dublinského řízení.
	1.2 Databáze a systémy evidence případů v každém členském státě jsou zabezpečeny a udržovány v souladu s příslušnými právními předpisy.
	1.3 Veškeré informace týkající se jednotlivých žadatelů a/nebo osob mimo okruh žadatelů si mezi sebou příslušné orgány vyměňují pouze prostřednictvím systému DubliNet.
	1.4 Informace týkající se jednotlivých případů členské státy neposkytují osobám, které nejsou oprávněny tyto informace znát.
	1.5 Pohovory s dotčenou osobou jsou vedeny v dostatečně vybavených samostatných místnostech, které zajišťují důvěrnost obsahu pohovoru.

Poskytování informací

Standard	Indikátor
2. Dotčené osobě jsou při podání žádosti v členském státě poskytnuty veškeré příslušné procesní informace, a zejména příslušný informační leták.	
	2.1 Orgán členského státu poskytuje informace formulované jasným a běžně srozumitelným způsobem a v jazyce, kterému dotčená osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. Příslušný orgán zajistí, aby dotčená osoba poskytnutým informacím rozuměla.
	2.2 Informace jsou poskytovány s přihlédnutím ke zvláštním potřebám a k individuální situaci dotčené osoby.
	2.3 Orgán členského státu poskytne dotčené osobě informace o nařízení Dublin III v příslušném informačním letáku.

Jazyk

Standard	Indikátor
3. Osobní pohovor v dublinském řízení musí probíhat v jazyce, jemuž daná osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.	
	3.1 Orgán členského státu má přístup ke kvalifikovaným tlumočnickům do všech běžných jazyků.
	3.2 Dotčená osoba je během osobního pohovoru dotázána, zda tlumočnickovi rozumí. Pokud je i přes veškeré přípravy odpověď zamítává, jsou přijata vhodná opatření k vyřešení tohoto problému.

Porozumění

Standard	Indikátor
4. Orgán členského státu zajistí, aby dotčená osoba položeným otázkám a informacím poskytnutým při osobním pohovoru rozuměla.	
	4.1 Při pohovoru se dotčené osobě úvodem vysvětlí jeho účel a souvislosti.
	4.2 Dotčená osoba je dotázána, zda chápe otázky a informace poskytnuté během pohovoru.
	4.3 Během pohovoru dostane dotčená osoba příležitost k tomu, aby vysvětlila nesrovnalosti, rozpory a/nebo chybějící informace.
	4.4 Po skončení pohovoru je dotčené osobě sděleno, že může napravit případné chyby a v případě potřeby opravit svá tvrzení, a je jí to umožněno. Tyto opravy jsou zdokumentovány.
	4.5 Po skončení pohovoru je dotčené osobě nebo jejímu zákonnému zástupci předáno písemné shrnutí pohovoru.

Držení a posuzování nových informací

Standard	Indikátor
5. Orgán členského státu zajistí, aby dotčená osoba mohla během dublinského řízení, které v jejím případě probíhá, předložit příslušné informace a aby byla informována o svém právu tak učinit.	
	5.1 Dotčené osobě jsou poskytnuty obecné informace o tom, kdy a kam má zaslat doklady a informace týkající se jejího případu.
	5.2 Dotčená osoba může příslušnému orgánu předložit k posouzení veškerá vyjádření a podpůrné doklady, včetně lékařských posudků.
	5.3 Orgán členského státu má zaveden postup, kterým jsou příslušnému úředníkovi oznamovány veškeré nové informace týkající se daného případu.
6. Pokud se během dublinského řízení objeví nové informace, měl by orgán členského státu tyto informace v případě potřeby zohlednit v příslušné fázi řízení.	
	6.1 Orgán členského státu má zaveden postup, který zaručuje, že dotčená osoba nebo jiná osoba (např. zástupce) nebo organizace mohou v průběhu řízení předložit nové informace nebo oznámit změny okolností.
	6.2 Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka a má zaveden postup aktivního řízení případů.

2. Identifikace možného dublinského případu

Standard	Indikátor
7. Orgán členského státu, který se setká s možnými dublinskými případy, má náležité prostředky k identifikaci dublinského případu.	
	7.1 Pro potřeby identifikace možného dublinského případu má orgán členského státu přístup do systému Eurodac a dalších relevantních databází a případně i do VIS.
	7.2 Za dublinské případy a dublinské řízení odpovídá v každém členském státě zvláštní jednotka nebo orgán, jimž mohou být dublinské případy postoupeny.

Standard	Indikátor
8. Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří se setkávají s možnými dublinskými případy, jsou dostatečně seznámeni s nařízením Dublin III a jsou schopni identifikovat možný dublinský případ a postoupit jej k dalšímu posouzení.	
	8.1 Zaměstnanci příslušného orgánu, kteří se poprvé setkají s možným dublinským případem, mají povědomí o nařízení Dublin III a základní znalosti o tom, jaké indikátory mají hledat, aby mohli posoudit, zda je nařízení Dublin III použitelné.
	8.2 Zaměstnanci příslušného orgánu, kteří se poprvé setkají s možným dublinským případem, vědí, na koho se mají obrátit s žádostí o další informace nebo o zahájení případného dublinského řízení, což by měl být pokud možno orgán pověřený dublinským řízením.
	8.3 Je zaveden postup, který umožňuje postoupit dublinský případ ihned poté, co je identifikován, orgánu pověřenému prováděním dublinského řízení.
	8.4 Případy spadající do působnosti nařízení Dublin III jsou co nejrychleji postoupeny orgánu pověřenému dublinským řízením.

Systém Eurodac

Standard	Indikátor
9. Je-li podána žádost o azyl, musí být co nejdříve, nejpozději však do 72 hodin, zaregistrovány otisky prstů žadatele jako kategorie 1. V případě neoprávněného vstupu musí být otisky prstů zaregistrovány jako kategorie 2 do 72 hodin od zadržení.	
	9.1 Příslušný orgán každého členského státu má snadný přístup k dostatečnému počtu zařízení pro snímání otisků prstů a jejich porovnávání v databázi Eurodac krátce po podání žádosti o azyl nebo zaznamenání neoprávněného vstupu. Tato zařízení by měla být umístěna v blízkosti místa, kde byla žádost o azyl podána, nebo v blízkosti místa odhalení neoprávněného vstupu.
	9.2 Výsledky z databáze by měly být k dispozici vnitrostátnímu orgánu pověřenému dublinským řízením krátce po vyhledávání.
10. Pokud se příslušný orgán členského státu rozhodne vyhledat v databázi Eurodac osobu mimo okruh žadatelů (vyhledávání v kategorii 3) a z výsledků vyhledávání vyplne, že nařízení Dublin III je použitelné, měl by být případ postoupen orgánu členského státu odpovědnému za dublinské řízení.	
	10.1 Zaměstnanci vnitrostátního orgánu provádějící vyhledávání v kategorii 3 mají základní znalosti o nařízení Dublin III a vědí, kam mají případ postoupit pro další fázi dublinského řízení.
11. Výsledky vyhledávání v databázi Eurodac by měly zahrnovat všechny informace, které jsou v databázi Eurodac dostupné, jako je případ či případy předchozího neoprávněného překročení hranic, předchozí žádost(i) nebo informace o tom, zda byla dotčené osobě udělena mezinárodní ochrana ze strany některého z členských států, zda byl žadatel přemístěn do jiného členského státu nebo zda jiný členský stát použil diskréční ustanovení.	
	11.1 Orgán členského státu používá systematické uspořádání výsledků, což mu umožňuje získat okamžitý přehled o všech dostupných informacích z databáze Eurodac.
	11.2 Informace z databáze Eurodac by měly být jasné a snadno vyložitelné pro všechny členské státy, kterých se týká žádost o přijetí zpět / převzetí.
12. Orgán členského státu by měl informace obsažené v databázi Eurodac pravidelně aktualizovat v souladu s nařízením o Eurodaci II. Po přemístění dotčené osoby by měl orgán členského státu do databáze Eurodac vložit tyto informace: jakékoli použití diskréčního ustanovení, vyhoštění, udělení mezinárodní ochrany, vydání povolení k pobytu, informace o tom, zda dotčená osoba opustila území členských států, zda získala státní občanství a/ nebo zda jí byla udělena mezinárodní ochrana zrušena nebo ukončena nebo zda bylo obnovení mezinárodní ochrany zamítnuto.	
	12.1.a Orgán členského státu má zaveden automatizovaný systém, který členskému státu umožňuje předávat informace z vnitrostátního systému evidence případů do databáze Eurodac.
	NEBO
	12.1.b Pokud orgán členského státu nemá zaveden automatizovaný systém pro předávání příslušných informací z vnitrostátní složky do databáze Eurodac, je nutné, aby odpovědní zaměstnanci na vnitrostátní úrovni měli znalosti o tom, jaké informace by se měly do databáze Eurodac předávat, a aby orgány měly k dispozici prostředky, které jim umožní zadávat příslušné informace do databáze ručně.

Systém VIS

Standard	Indikátor
13. Má-li orgán členského státu povolen přístup do databáze VIS, měl by v ní provést vyhledávání, aby zjistil, zda dotčené osobě bylo uděleno vízum jiným členským státem.	
	13.1 Orgán členského státu, kterému je přístup povolen podle práva EU, má do databáze VIS přístup za účelem identifikace dublinských případů a považuje ji za zdroj informací.
	13.2 Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří identifikují dublinský případ, si jsou vědomi toho, že udělení víz může být důvodem pro podání žádosti o přijetí zpět / převzetí.

Dokumenty patřící dotčené osobě

Standard	Indikátor
14. V rámci procesu shromažďování informací by si příslušný orgán měl být vědom důležitosti veškerých příslušných dokumentů, které dotčená osoba předložila v jednotlivých fázích probíhajícího řízení, a měl by tyto dokumenty vzít v úvahu jako identifikátor dublinského případu.	
	14.1 Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří obdrží určitý dokument nebo dokumenty, mají dostatečné znalosti o nařízení Dublin III a vědí, kam mají případ postoupit, aby mohla být přijata náležitá opatření v souladu s nařízením Dublin III.
	14.2 Příslušný orgán má zaveden postup a odborné znalosti pro kontrolu pravosti dokumentů.
15. Pokud z dokumentu získaného v kterékoli fázi probíhajícího řízení vyplývá, že je použitelné nařízení Dublin III, měl by být tento případ postoupen orgánu odpovědnému za dublinské řízení.	
	15.1 Zaměstnanci orgánu členského státu, kteří se s dokumentem setkají, mají dostatečné znalosti o nařízení Dublin III a jsou schopni provést základní posouzení toho, nakolik je dokument z hlediska nařízení významný.
	15.2 Zaměstnanci příslušného orgánu, kteří se s dokumentem setkají, vědí, kam mají případ postoupit, aby mohla být přijata náležitá opatření v souladu s nařízením Dublin III.

Osobní pohovor

Standard	Indikátor
16. Osobní pohovor se uskuteční před vydáním rozhodnutí o přemístění, pokud dotčená osoba neuprchla nebo pokud již neposkytla všechny příslušné informace.	
	16.1 Orgán členského státu poskytne na uskutečnění pohovoru dostatečné prostředky.
	16.2 Orgán členského státu má zaveden postup pro plánování pohovorů, který s ohledem na stanovené lhůty umožňuje upřednostňovat pohovory v dublinském řízení.
17. Příslušný úředník provede ještě před konáním osobního pohovoru důkladnou revizi a seznámí se s informacemi ve spisu.	
	17.1 Spis má příslušný úředník připraven k nahlédnutí v dostatečném předstihu před pohovorem, aby se mohl náležitě připravit.
	17.2 V rámci přípravy musí být zohledněny všechny informace, které mohou přispět k určení příslušného členského státu.
18. Osobní pohovor by měl zahrnout všechny aspekty nařízení Dublin III, které se týkají žadatele a dublinského řízení.	
	18.1 Osobní pohovor se provádí podle standardizovaného protokolu pro pohovory, který umožňuje zajistit, aby pohovor zahrnul všechny aspekty týkající se žadatele a dublinského řízení.
	18.2 Během pohovoru musí být položeny otázky týkající se rodiny nebo příbuzných nacházejících se na území členských států, závislých osob a trase cesty.
	18.3 Standardizovaný protokol pro pohovory umožňuje zajistit, aby během pohovoru byly shromažďovány informace týkající se dublinských indikátorů, které nelze získat vyhledáváním v databázích (Eurodac, VIS).
	18.4 Zaměstnanci provádějící osobní pohovor jsou řádně vyškoleni a mají dostatečné znalosti o nařízení Dublin III, aby věděli, kdy mají pokládat doplňující otázky podle standardizovaného protokolu.

3. Žádost o informace

Standard	Indikátor
19. Žádost o informace se podává pouze v souladu s čl. 6 odst. 5, čl. 16 odst. 4 a článkem 34 nařízení Dublin III. Orgán členského státu by měl zajistit, aby měl pro podání žádosti dostatečné důvody a aby byly dodrženy příslušné lhůty.	
	19.1 Příslušný orgán používá standardní formulář, aby si mohl včas a dostatečným způsobem vyžádat informace.
	19.2 Příslušní úředníci jsou schopni určit a uplatnit dostatečné důvody pro zaslání žádosti o informace.
	19.3 V případě zasílání žádostí o informace podle čl. 6 odst. 5 a čl. 16 odst. 4 nařízení Dublin III vyzve příslušný orgán ke spolupráci na vyhledávání rodinných příslušníků příslušné subjekty, např. služby na ochranu dětí atd.
20. Orgán členského státu by měl odpovědět na žádost o informace co nejdříve, nejpozději však do pěti týdnů. Odpověď by měla být v souladu s čl. 6 odst. 5, čl. 16 odst. 4 a článkem 34 nařízení Dublin III.	
	20.1 Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář, aby zajistil včasné a efektivní poskytování správných informací.
	20.2 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blízkých se termínů.
	20.3 Zaměstnanci, kteří na žádost o informace odpovídají, mají náležitý přístup do všech relevantních databází, které k tomu účelu potřebují.
	20.4 Odpověď by měla být zaslána v příloze ve formátu uzavřeného dokumentu, v němž není možné provádět později úpravy.
	20.5 Příslušní úředníci jsou schopni určit a uplatnit dostatečné důvody pro zodpovězení žádosti o informace.
	20.6 V případě odpovídání na žádosti o informace podle čl. 6 odst. 5 a čl. 16 odst. 4 přizvou příslušné orgány ke spolupráci na vyhledávání rodinných příslušníků příslušné subjekty, např. služby na ochranu dětí atd.
21. V zájmu bezpečné, rychlé a spolehlivé komunikace mezi členskými státy musí být žádosti o informace zasílány prostřednictvím systému DubliNet a v jazyce běžně srozumitelném příslušným orgánům obou členských států.	
	21.1 Určení úředníci mají přístup do systému DubliNet, aby jeho prostřednictvím mohli žádosti odesílat.
	21.2 Určení úředníci jsou poučeni o tom, jak mají tento systém používat, a jsou schopni jej používat.
	21.3 Členské státy se dohodnou, jakým jazykem spolu budou komunikovat, aby vznikalo co nejméně nejasností a jazykových nedorozumění a aby nemusely využívat překlady, které by proces komunikace mohly zdržovat.
	21.4 Příslušní úředníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.

4. Posouzení příslušnosti

Informovanost a školení

Standard	Indikátor
22. Příslušný orgán pověřený posuzováním příslušnosti má potřebné zdroje, je si vědom úkolů, za které nese odpovědnost, a jeho příslušní úředníci jsou dostatečně vyškoleni a seznámeni s pořadím kritérií pro stanovení příslušnosti a platných lhůt.	
	22.1 Je zaveden pracovní postup pro postupné uplatňování dublinských kritérií pro posuzování příslušnosti ve stanoveném pořadí.
	22.2 Příslušný orgán prověří doplňující informace, které jsou pro určení příslušnosti významné.
	22.3 Pokud jsou informace o posouzení odpovědnosti neúplné nebo vyžadují objasnění a užitečné informace může mít jiný členský stát, předloží příslušný orgán dotčenému členskému státu nebo dotčeným členským státům dotaz podle článku 34 nařízení Dublin III.

Úplnost spisu

Standard	Indikátor
23. Orgán členského státu zajistí, aby spis byl úplný a obsahoval všechny důkazy, které jsou potřebné k posouzení odpovědnosti podle pořadí kritérií stanoveného v nařízení Dublin III.	
	23.1 Příslušní úředníci mají přehled o všech relevantních informacích, které byly v rámci daného případu shromážděny, včetně veškerých prohlášení žadatele, a na základě toho uplatňují kritéria pro určení příslušného členského státu podle kapitoly III.
	23.2 Příslušný úředník použije tyto informace k určení nejpravděpodobnějšího příslušného členského státu.
	23.3 Příslušní úředníci své posouzení daného případu pokud možno zdokumentují.

Umožnění předložení důkazů a jejich posouzení

Standard	Indikátor
24. Dožadující členský stát by měl umožnit předložení důkazů, které mohou vést k použití kritérií uvedených v člácích 8, 10 nebo 16, a tyto důkazy by měl posoudit ještě předtím, než jiný členský stát přijme žádost o převzetí dotčené osoby nebo o její přijetí zpět.	
	24.1 Orgán členského státu má zaveden postup, který zaručuje, že dotčená osoba nebo jiné příslušné subjekty jednající jejím jménem mohou během řízení předkládat nové informace nebo oznamovat změny okolností.
	24.2 Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka a má zaveden postup aktivního řízení případů.

5. Zaslání žádosti o přijetí zpět / převzetí

Včasné podávání žádostí

Standard	Indikátor
25. Orgán členského státu zajistí, aby žádost o přijetí zpět / převzetí byla podána co nejrychleji členskému státu, který je s největší pravděpodobností pro danou věc příslušný. Žádost je nutné podat vždy v povolených lhůtách, které jsou stanoveny v příslušných člácích nařízení.	
	25.1 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.
	25.2 Jsou-li jiným členským státům adresovány naléhavé žádosti o odpovědi, jsou tyto žádosti jasně označeny jako naléhavé, přičemž jsou uvedeny důvody jejich naléhavosti.

Uvedení důkazů a důkazních informací

Standard	Indikátor
26. Žádost o přijetí zpět / převzetí by měla být podána na standardních formulářích a měla by obsahovat přímé nebo nepřímé důkazy⁽¹⁷⁾ a co nejvíce dalších důležitých informací, které umožní dožádanému státu v plné míře posoudit, zda je pro danou věc příslušný.	
	26.1 Příslušní úředníci mají přístup k různým standardním vzorovým formulářům, které byly vydány.
	26.2 Příslušní úředníci jsou poučeni o jednotném používání uvedených standardních vzorových formulářů.
	26.3 Příslušní úředníci ve svých žádostech uvedou veškeré nezbytné informace.
	26.4 Příslušní úředníci v nich uvádějí veškeré dostupné přímé důkazní prostředky, které mají k dispozici, anebo pokud takové důkazní prostředky k dispozici nemají, uvedou důkazy nepřímé.

⁽¹⁷⁾ Popsané ve dvou seznamech uvedených v čl. 22 odst. 3 nařízení Dublin II.

Používání systému DubliNet k zasílání žádostí

Standard	Indikátor
27. V zájmu bezpečné, rychlé a spolehlivé komunikace mezi členskými státy musí být žádosti zasílány prostřednictvím systému DubliNet a v jazyce běžně srozumitelném příslušným orgánům obou členských států.	
	27.1 Do systému DubliNet mají přístup určení úředníci, kteří mají na starost zasílání žádostí.
	27.2 Určení úředníci jsou poučeni o používání uvedeného systému a jsou schopni jej používat.
	27.3 Členské státy se dohodnou, jakým jazykem spolu budou komunikovat, aby vznikalo co nejméně nejasností a jazykových nedorozumění a aby nemusely využívat překlady, které by proces komunikace mohly zdržovat.
	27.4 Příslušní úředníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.
	27.5 Sdělení (včetně žádostí) týkající se individuálního uplatňování dublinského nařízení, která si mezi sebou členské státy vyměňují, se vždy zasílají v zašifrované podobě prostřednictvím elektronického komunikačního systému DubliNet.
	27.6 K podávání žádostí používá příslušný orgán náležitý standardní formulář poskytnutý Komisí.

6. Odpověď na žádosti o přijetí zpět / převzetí

Včasnost odpovědí

Standard	Indikátor
28. Dožádaný členský stát musí odpovědět na žádost o přijetí zpět / převzetí ve stanovené lhůtě.	
	28.1 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.
	28.2 Systém řízení případů umožňuje upřednostňovat různé lhůty a označovat žádosti, které jsou naléhavé.

Jasně a jednoznačné znění

Standard	Indikátor
29. Dožádaný členský stát by měl zajistit, aby odpověď byla jasná a jednoznačná, co se týče dotčené osoby i toho, zda je odpověď souhlasná nebo zamítavá.	
	29.1 Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář.
	29.2 Odpověď má formát uzavřeného dokumentu, v němž není možné provádět pozdější úpravy.
	29.3 Odpověď obsahuje osobní údaje dotčené osoby registrované v dožádaném členském státě.

Používání systému DubliNet k zasílání odpovědí

Standard	Indikátor
30. V zájmu bezpečné, rychlé a spolehlivé komunikace mezi členskými státy musí být odpovědi zasílány prostřednictvím systému DubliNet a v jazyce běžně srozumitelném příslušným orgánům obou členských států.	
	30.1 Do systému DubliNet mají přístup určení úředníci, kteří mají na starost zasílání odpovědí.
	30.2 Určení úředníci jsou poučeni o používání uvedeného systému a jsou schopni jej používat.
	30.3 Členské státy se dohodnou, jakým jazykem spolu budou komunikovat, aby vznikalo co nejméně nejasností a jazykových nedorozumění a aby nemusely využívat překlady, které by proces komunikace mohly zdržovat.
	30.4 Příslušní pracovníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.
	30.5 Sdělení (včetně odpovědí) týkající se individuálního uplatňování nařízení Dublin III, která si mezi sebou členské státy vyměňují, se zasílají vždy v zašifrované podobě prostřednictvím systému DubliNet.

Souhlasné odpovědi

Standard	Indikátor
31. Orgán členského státu zajistí, aby byl uveden odkaz na příslušný článek a aby v odpovědi byly uvedeny praktické informace týkající se přemístění.	
	31.1 Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář, které používá pro zasílání souhlasných odpovědí na žádosti o přijetí zpět / převzetí.
	31.2 Odpověď obsahuje osobní údaje žadatele registrované v dožádaném členském státě.
	31.3 Odpověď obsahuje právní základ přijetí žádosti.
	31.4 V odpovědi je uvedeno upřednostňované místo příjezdu a časový rámec.

Implicitní souhlas

Standard	Indikátor
32. V případě implicitního souhlasu by se zúčastněné členské státy měly dohodnout na konkrétním způsobu přemístění.	
	32.1 Dožadující členský stát zahájí s dožádaným členským státem konzultaci ohledně organizace přemístění.
	32.2 Pokud je o to dožádaný členský stát dožadujícím členským státem požádán, písemně potvrdí svou odpovědnost a co nejdříve sdělí praktické informace ohledně přemístění.

Zamítavé odpovědi

Standard	Indikátor
33. Orgán členského státu zajistí, aby zamítnutí obsahovalo úplné a podrobné odůvodnění.	
	33.1 Příslušný orgán má zavedenu šablonu nebo standardní formulář, které používá pro zasílání souhlasných odpovědí na žádosti o přijetí zpět / převzetí.
	33.2 Odpověď obsahuje osobní údaje žadatele registrované v dožádaném členském státě.
	33.3 Členský stát, který žádost zamítl, uvede právní důvody a veškeré relevantní skutečnosti, na nichž své zamítnutí zakládá.

Přezkumné řízení

Standard	Indikátor
34. Pokud dožadující členský stát nesouhlasí se zamítnutím počáteční žádosti, může se rozhodnout, že žádost pošle k přezkoumání. Tuto možnost je třeba využít do tří týdnů po obdržení zamítavé odpovědi.	
	34.1 Členské státy mají zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se lhůt.
	34.2 Systém řízení případů umožňuje upřednostňovat různé lhůty a označovat žádosti, které jsou naléhavé.
	34.3 Členský stát uvede právní důvody, na nichž svou žádost o přezkoumání zakládá.
	34.4 Je-li k dispozici relevantní doplňující přímý důkaz, připojí členský stát tento důkaz ke své žádosti o přezkoumání.
35. Dožádaný členský stát se musí pokusit odpovědět na žádost o přezkum do dvou týdnů⁽¹⁸⁾.	
	35.1 Členské státy mají zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.
	35.2 Systém řízení případů umožňuje upřednostňovat různé lhůty a označovat žádosti, které jsou naléhavé.
	35.3 Členský stát, který žádost zamítl, uvede právní důvody, na nichž své zamítnutí zakládá.

⁽¹⁸⁾ Pokud jde o příslušnou judikaturu, viz rozsudek ze dne 13. listopadu 2018, spojené věci C-47/17 a C-48/17, [X a X proti Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie](#) (EU:C:2018:900).

7. Nezletilé osoby bez doprovodu

Nejlepší zájem dítěte

Standard	Indikátor
36. Prvořadým aspektem pro orgány členských států by měl být nejlepší zájem dítěte, který by měl být v průběhu dublinského řízení předmětem posouzení.	
	36.1 Příslušní úředníci orgánu členského státu jsou si vědomi svých povinností a jsou náležitě proškoleni, aby byli schopni zajistit nejlepší zájem dítěte v souvislosti se zachováním celistvosti rodiny.
	36.2 Příslušní úředníci orgánu členského státu si mohou rychle zajistit příslušné odborné vyjádření, pokud jde o posouzení schopnosti dané příbuzné nebo dospělé osoby o dítě pečovat.
	36.3 Orgán členského státu jmenuje co nejdříve kvalifikovaného zástupce, který jedná v nejlepším zájmu dítěte a který je schopen pomoci s vytvořením nezbytného prostředí důvěry, aby dítě mohlo sdělit informace o své rodině.
	36.4 Příslušný orgán má zavedený postup, který zaručuje, že je respektováno právo dítěte na účast a vyslechnutí jeho názorů a že tyto názory budou posuzovány podle věku dítěte a jeho vyspělosti.

Jmenování zástupce

Standard	Indikátor
37. V případě nezletilé osoby bez doprovodu by měl orgán členského státu co nejdříve jmenovat jejího zástupce	
	37.1 Orgán členského státu má zavedený postup pro jmenování vhodného zástupce pro dítě.
	37.2 Okruh kvalifikovaných zástupců je dostatečně široký, aby pro každé dítě bez doprovodu bylo možné včas zajistit jmenování zástupce a aby zástupci nebyli odpovědní za příliš mnoho případů současně.

Vyhledávání rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných

Standard	Indikátor
38. Orgán členského státu musí vyhledat a vzít v úvahu veškeré informace poskytnuté nezletilou osobou nebo jakýmkoli jiným důvěryhodným zdrojem, které se vztahují k přítomnosti rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných na území členských států, a přizvat ke spolupráci na jejich vyhledávání zástupce. Orgán členského státu by měl dále konzultovat s ostatními členskými státy možnosti identifikace rodinných příslušníků, stanovení rodinných vztahů a v případě příbuzného posoudit schopnost tohoto příbuzného pečovat o dítě.	
	38.1 Orgán členského státu zavedl postupy a pokyny, jimiž se řídí příslušní úředníci v rámci procesu identifikace rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných a zjišťování rodinných vazeb.
	38.2 Zástupci pomáhající dítěti mají rychlý a snadný přístup k orgánu pověřenému dublinským řízením a jsou schopni včas předložit informace nebo dokumenty týkající se rodinného příslušníka, sourozence nebo příbuzného dítěte.
	38.3 Orgán členského státu přijme příslušná opatření a přizve ke spolupráci zástupce, aby bylo možné co nejdříve vyhledat rodinné příslušníky, sourozence a/nebo příbuzné dítěte bez doprovodu, kteří se nacházejí na území jiného členského státu.
	38.4 Vnitrostátní orgány rodinné vztahy potvrdí, pokud se rodinný příslušník, sourozenec nebo příbuzný nachází v jiném členském státě.

Standard	Indikátor
39. Pokud se rodinní příslušníci, sourozenci a/nebo příbuzní nezletilé osoby oprávněně nacházejí na území jiného členského státu a žádný z nich se nenachází oprávněně v členském státě, kde v současné době pobývá nezletilá osoba, měl by dotčený členský stát posoudit, zda je obnovení rodinných vazeb v nejlepším zájmu dítěte.	
	39.1 Orgán členského státu má zaveden postup pro konzultace s příslušnými orgány nebo organizacemi (např. služby na ochranu dětí atd.) o možnostech sloučení rodiny.
	39.2 Orgán členského státu má k dispozici vhodné prostředky a postup pro shromažďování doplňujících informací od dítěte (např. pohovor v dublinském řízení).
	39.3 Orgán členského státu má přístup ke zdrojům, aby mohl včas shromažďovat informace od jiných osob (např. sourozenců, jiných osob, se kterými dítě cestovalo, atd.)
	39.4 Za účelem usnadnění posouzení nejlepšího zájmu dítěte provádí příslušný orgán šetření týkající se rodinných příslušníků, sourozenců a/nebo příbuzných pobývajících v jiném členském státě.
	39.5 Orgán členského státu má náležitě vyškolené zaměstnance a příslušné prostředky pro bezodkladné zahájení výměny informací s ostatními členskými státy za použití příslušných vzorů uvedených v prováděcím nařízení.
40. Pokud se zjistí, že na území členských států nejsou oprávněně přítomni žádní rodinní příslušníci nebo příbuzní nezletilé osoby, členský stát, v němž nezletilá osoba toho času pobývá, přesto posoudí, co je v nejlepším zájmu dítěte, s cílem ověřit, zda by se žádost o azyl neměl zabývat sám.	
	40.1 Orgán členského státu má zavedený postup, který mu umožňuje konzultovat, co je v nejlepším zájmu dítěte, s příslušnými subjekty (např. službami na ochranu dětí atd.).
	40.2 Orgán členského státu má k dispozici vhodné prostředky a postup pro shromažďování doplňujících informací od dítěte.
	40.3 Orgán členského státu má přístup ke zdrojům, aby mohl v případě potřeby včas shromažďovat informace od jiných osob.
	40.4 Orgány členského státu mají dostatečný počet vyškolených zaměstnanců a další potřebné a relevantní prostředky pro bezodkladné zahájení výměny informací s ostatními členskými státy za použití příslušných vzorů uvedených v prováděcím nařízení.

8. Závislé osoby a diskreční ustanovení

Situace závislosti

Standard	Indikátor
41. Orgány členských států by si měly být vědomy svých konkrétních povinností týkajících se závislých nebo zranitelných osob.	
	41.1 Zaměstnanci, kteří jsou takovými případy pověřeni, absolvovali nezbytné školení na odpovídající úrovni, aby byli schopni plnit své úkoly a povinnosti související se závislým a zranitelným postavením.
	41.2 Mají-li se zabývat otázkami závislosti nebo zranitelnosti, mají orgány možnost využívat pro účely konzultací a poradenství odpovídající odborné znalosti.
42. Členské státy v každé fázi řízení posoudí, zda byly do okamžiku přijetí předloženy důkazní informace týkající se závislého postavení, a na základě toho pak použijí ustanovení článku 16.	
	42.1 Zvláštní příslušný úředník je schopen rozpoznat v daném případě příznaky závislosti a přijme příslušná opatření.
	42.2 Orgán členského státu má možnost využívat relevantní odborné znalosti, aby mohl posoudit a ověřit veškeré dokumenty (např. lékařská potvrzení) nebo přesvědčivost poskytnutých informací.
	42.3 Orgán členského státu zajistí, aby dotčené osoby písemně vyjádřily svůj souhlas.

Diskreční ustanovení

Standard	Indikátor
43. Příslušný orgán je připraven uplatnit diskreční ustanovení uvedené v čl. 17 odst. 1 ve kterékoli fázi řízení podle svého vlastního uvážení.	
	43.1 Orgán členského státu má možnost využívat relevantní odborné znalosti, aby mohl posoudit a ověřit veškeré dokumenty či jiné poskytnuté informace.
	43.2 Orgán členského státu má k dispozici prostředky, které mu při posuzování předložených dokumentů umožňují využívat relevantní odborné znalosti.
	43.3 Příslušným členským státem se v příslušném případě stává členský stát, který se rozhodne posoudit žádost podle čl. 17 odst. 1, a informuje členský stát, který byl příslušný dříve, prostřednictvím elektronické komunikační sítě Dublinet.
44. Kdykoli před přijetím prvního rozhodnutí ve věci samé příslušný orgán posoudí, zda by bylo možné použít čl. 17 odst. 2.	
	44.1 Použití čl. 17 odst. 2 je předmětem uvážení obou členských států.
	44.2 Pokud se orgány členských států rozhodnou, že lze použít čl. 17 odst. 2, orgán členského státu zajistí, aby s tím dotčená osoba písemně vyjádřila svůj souhlas.

Pozastavení přemístění

Standard	Indikátor
45. Členské státy upustí od přemístění dotčené osoby, pokud existují závažné důvody k domněnce, že by její přemístění bylo spojeno s reálným rizikem, že dotčená osoba bude v dožádaném členském státě vystavena nelidskému nebo ponižujícímu zacházení⁽¹⁹⁾.	
	45.1 Dožadující členský stát posoudí, zda v daném případě existují věrohodné informace zavádějící vážné důvody k domněnce, že žadateli by po jeho přemístění hrozilo reálné riziko nelidského nebo ponižujícího zacházení.
	45.2 Při posuzování pravděpodobnosti reálného rizika nelidského nebo ponižujícího zacházení dožadující členský stát případně zohlední jednotlivé záruky, které poskytuje dožádaný členský stát.

9. Osoby mimo okruh žadatelů

Srovnávání údajů v systému Eurodac

Standard	Indikátor
46. Pokud se členský stát, na jehož území se osoba zdržuje bez povolení k pobytu, rozhodne provést vyhledávání v systému Eurodac podle článku 17 nařízení o Eurodaci II a na základě toho je jako stát mající pravděpodobnou odpovědnost určen jiný členský stát, měla by být ve stanovené lhůtě odeslána žádost o přijetí zpět.	
	46.1 Pokyny a informace týkající se identifikace možného dublinského případu mají k dispozici policie, pohraniční stráž, pracovníci zajišťovacích zařízení a další úředníci v přední linii.
	46.2 Pro potřeby identifikace možného dublinského případu má orgán členského státu přístup do systému Eurodac a dalších relevantních databází
	46.3 Za dublinské případy a dublinské řízení odpovídá zvláštní jednotka nebo orgán, jimž mohou být dublinské případy postoupeny.
	46.4 Členský stát v případě potřeby vypracoval vnitřní pokyny, v nichž je popsáno, jakým způsobem mohou úředníci v přední linii předkládat jednotlivé případy příslušným „dublinským“ orgánům.

⁽¹⁹⁾ Pokud jde o příslušnou judikaturu, viz rozsudek Soudního dvora EU ze dne 21. prosince 2011, spojené věci C-411/10 a C-493/10, *N.S. a další v. Secretary of State for the Home Department*, EU:C:2011:865; rozsudek Soudního dvora EU ze dne 16. února 2017, věc C-578/16, *C. K. a další proti Republika Slovenija*, EU:C:2017:127; a rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21. ledna 2011, č. 30696/09, *M.S.S. v. Belgie a Řecko*, CE:ECHR:2011:0121JUD003069609.

10. Oznámení rozhodnutí o přemístění a opravných prostředků

Před odesláním oznámení

Standard	Indikátor
47. Orgán členského státu zajistí, aby byly splněny všechny podmínky pro vydání rozhodnutí o přemístění.	
	47.1 Určení odpovědnosti bylo náležitě přezkoumáno a finalizováno dožadujícím členským státem.
	47.2 Rozhodnutí o přemístění je přijato a oznámeno (žadatel) teprve poté, co dožádaný členský stát vyjádří výslovný či implicitní souhlas s touto žádostí ⁽²⁰⁾ .
	47.3 Členský stát vydá rozhodnutí o přemístění pouze tehdy, když jsou splněny všechny zákonné požadavky, které se na takové rozhodnutí vztahují.

Včasnost oznámení

Standard	Indikátor
48. Orgán členského státu by měl zajistit, aby rozhodnutí bylo oznámeno v přiměřené lhůtě.	
	48.1.a Pokud dotčená osoba nemá právního poradce, orgán členského státu oznámí rozhodnutí dotčené osobě v jazyce, kterému žadatel rozumí nebo lze důvodně předpokládat, že mu rozumí. NEBO
	48.1.b Pokud má dotčená osoba právního nebo jiného poradce, může se orgán členského státu rozhodnout, že rozhodnutí oznámí právnímu nebo jinému poradci zastupujícímu danou osobu v souladu s vnitrostátní praxí.
	48.2 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů, aby bylo zaručeno, že oznámení o přemístění proběhne ve stanovené lhůtě.

Právní opravné prostředky

Standard	Indikátor
49. Dotčená osoba musí být vyzooměna o právních opravných prostředcích dostupných podle článku 27.	
	49.1 Informace o dostupných právních opravných prostředcích jsou uvedeny v rozhodnutí o přemístění.
	49.2 Uvedeny jsou informace o lhůtách pro uplatnění těchto opravných prostředků a pro provedení přemístění.
	49.3 Uvedeny jsou informace o tom, jak lze v daném členském státě uplatnit odkladný účinek.
	49.4 Oznámení obsahuje rovněž informace o osobách nebo subjektech, které mohou dotčené osobě poskytnout právní pomoc, pakliže jí tyto informace nebyly sděleny již dříve.
50. Členské státy musí zajistit přístup k právní pomoci a případně i k jazykové pomoci.	
	50.1 Orgán členského státu by měl zajistit, aby právní pomoc byla poskytována na požádání bezplatně, pokud si dotčená osoba nemůže dovolit hradit náklady, s výjimkou případů, kdy je zjevné, že odvolání nebo přezkum nebude úspěšné, avšak bez toho, aby přístupnost právní pomoci byla svévolně omezována.
	50.2 Právní pomoc spočívá přinejmenším v přípravě požadovaných procesních dokumentů a v zastupování před soudem.
	50.3 Orgán členského státu má postupy zajišťující přístup k právní pomoci stanoveny ve svých vnitrostátních právních předpisech.

⁽²⁰⁾ Soudní dvůr EU, rozsudek ze dne 31. května 2018, věc C-647/16, *Adil Hassan proti Préfet du Pas-de-Calais*, EU:C:2018:368.

Sdělení o odvolání s odkladným účinkem

Standard	Indikátor
51. Všechny informace o odvolacích nebo přezkumných řízeních s odkladným účinkem a o jeho zániku by měly být příslušnému členskému státu sděleny co nejdříve.	
	51.1 Dožadující členský stát si je vědom případného odkladného účinku, jakož i toho, kdy tento účinek vzniká a zaniká.
	51.2 Dožadující členský stát zašle informace o tom, že odkladný účinek vznikl v počáteční lhůtě pro přemístění.
	51.3 Dožadující členský stát zašle informace o zániku odkladného účinku ihned po skončení opatření.
	51.4 Tyto informace se posílají prostřednictvím elektronické komunikační sítě Dublinet.

11. Zajištění

Standard	Indikátor
52. V případě, že k zajištění dojde v souladu s nařízením Dublin III, členské státy zajistí, aby byly důsledně dodrženy lhůty pro zajištění osob a aby byly uplatněny zkrácené lhůty pro zasílání žádostí o přemístění a odpovídání na ně.	
	52.1 Pracovníci zajišťovacích zařízení mají k dispozici pokyny a informace týkající se dublinského řízení, aby dublinskému řízení rozuměli a aby byli schopni informovat zajištěné osoby, na které se nařízení Dublin III vztahuje.
	52.2 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.
	52.3 Systém řízení případů umožňuje stanovit prioritní lhůty a označovat naléhavé případy, jde-li například o zajištění dotčené osoby.
	52.4 Při zasílání žádosti o přemístění v případě, kdy dotčená osoba byla zajištěna v souladu s článkem 28 nařízení Dublin III, informuje dožadující členský stát dožádaný členský stát o zajištěné dotčené osobě a o naléhavosti případu.

12. Přemístění

Příprava přemístění

Standard	Indikátor
53. Před zasláním oznámení o přemístění příslušnému členskému státu přijme vracející členský stát veškerá nezbytná opatření, aby přemístění mohlo proběhnout bez problémů.	
	53.1 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.
	53.2 Orgán členského státu má zaveden postup pro řízení případů přemístění a kontroluje, zda jsou splněny všechny předpoklady.
	53.3 Pokud se zjistí, že dotčená osoba má zvláštní potřeby, včetně zvláštních zdravotních potřeb, jsou tyto potřeby včas uvedeny v oznámení dožádanému členskému státu.
	53.4 Veškeré případné osobní dokumenty žadatele jsou vracejícím členským státem v době přemístění předány příslušnému členskému státu. Na zaslání dokumentů, které nebyly zaslány v době přemístění, se oba členské státy dohodnou později.

Časy a místa příjezdu

Standard	Indikátor
54. Členské státy by měly vzít v úvahu časy a místa příjezdu, jakož i konkrétní data, kdy z vnitrostátních důvodů nelze přemístění uskutečnit.	
	54.1 Členské státy průběžně aktualizují informace o časech a místech příjezdu a tyto informace co nejúčinněji sdělují.
	54.2 Vracející členský stát neplánuje přemísťování ve vyhrazených dnech.

Oznámení o přemístění

Standard	Indikátor
55. Odeslání oznámení o přemístění by se mělo uskutečnit do tří pracovních dnů.	
	55.1 Orgán členského státu má zaveden systém řízení případů a/nebo kalendář pro výpočet lhůt a označování blížících se termínů.
	55.2 Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka a má zaveden postup aktivního řízení případů.
	55.3 Členské státy se mohou s ohledem na praktické aspekty přemístění dohodnout na změně třídenní lhůty.

Používání sítě DubliNet pro sdělování informací o případech přemístění

Standard	Indikátor
56. Všechny osobní údaje týkající se přemístění musí být zasílány prostřednictvím sítě DubliNet, vyjma korespondence, která se týká praktických ujednání ohledně přemístění a času a místa příjezdu.	
	56.1 S informacemi sdílenými prostřednictvím sítě DubliNet lze nakládat pouze v rámci národních přístupových bodů příslušných vnitrostátních jednotek dublinského systému.
	56.2 Do systému DubliNet mají přístup určení úředníci, kteří mají na starost zasílání odpovědí.
	56.3 Určení úředníci jsou poučeni o používání uvedeného systému a jsou schopni jej používat.
	56.4 Příslušní úředníci dbají o to, aby o doručení veškerých zpráv odeslaných prostřednictvím systému DubliNet měli potvrzení, které bude zaevidováno.
	56.5 Sdělení (včetně odpovědí) týkající se individuálního uplatňování nařízení Dublin III, která si mezi sebou členské státy vyměňují, se vždy zasílají v zašifrované podobě prostřednictvím elektronického komunikačního systému DubliNet.
	56.6 Orgán členského státu má zavedeny i jiné, alternativní bezpečné komunikační prostředky, jako je funkční e-mailová adresa, pro účely praktických ujednání ohledně přemístění a času a místa příjezdu, které se použijí v nejnaléhavějších případech.

Přemísťování rodin

Standard	Indikátor
57. Podle zásad celistvosti rodiny a nejlepšího zájmu dítěte by měli být členové rodiny přemístěni pokud možno společně.	
	57.1 V případě, že se v době mezi přijetím a přemístěním narodí dítě, uvedou členské státy do formuláře veškeré informace o dítěti a připojí rodný list či jiné dokumenty s informacemi o jeho narození.
	57.2 Členské státy dbají o pružnou organizaci přemístění v zájmu nerozdělování rodiny, zejména pokud se její členové nacházejí v různých fázích dublinského řízení.

Flexibilita v organizaci přemísťování

Standard	Indikátor
58. Ve veškeré své komunikaci týkající se zpoždění, zrušení nebo odkladu přemístění osvědčují zúčastněné členské státy flexibilitu v dojednávání nových podmínek přemístění.	
	58.1 Vracející členský stát neprodleně informuje přijímající členský stát. Členské státy se dohodnou na novém časovém rámci přemístění, zejména pokud jde o přemístění vyžadující zvláštní ujednání (např. přemístění osob se zvláštními potřebami).
	58.2 Komunikace probíhá prostřednictvím elektronické komunikační sítě DubliNet.
	58.3 Pokud je to možné, přidělí příslušný orgán k danému případu zvláštního příslušného úředníka (který má přístup do sítě DubliNet) a má zaveden postup aktivního řízení případů.

Chybná přemístění

Standard	Indikátor
59. V případě chybného přemístění musí členský stát ihned poté, co se o situaci dozví, informovat druhý členský stát a po vzájemné dohodě zařídit, aby dotčená osoba byla přemístěna zpět.	
	59.1 Členské státy, které se na chybném přemístění podílely, si mezi sebou neprodleně vymění veškeré potřebné informace o případu.
	59.2 Komunikace probíhá prostřednictvím elektronické komunikační sítě DublíNet.

Úspěšná přemístění

Standard	Indikátor
60. Informace o úspěšném přemístění dotčené osoby musí orgán členského státu vyznačit v systému Eurodac, a to co nejdříve po jejím příjezdu.	
	60.1 Orgán členského státu má zaveden postup pro sledování příjezdů dotčených osob na jeho území v návaznosti na předchozí žádosti o přemístění podané v rámci dublinského řízení.
	60.2 Orgán členského státu má zaveden postup, v jehož rámci jsou stanoveny nezbytné úkoly zaměstnanců oprávněných plnit povinnosti vyplývající z článku 10 nařízení o Eurodaci II.

Dobrovolná přemístění

Standard	Indikátor
61. Organizuje-li přemístění žadatel nebo jiné subjekty bez účasti příslušných orgánů, měly by se členské státy snažit zajistit, aby podmínky dobrovolného přemístění byly v souladu s podmínkami řádných vnitrostátních postupů používaných při vycestování.	
	61.1 Žadatel je poučen o tom, že má příslušný orgán vracejícího členského státu podrobně informovat o svém cestovním plánu.
	61.2 Příslušný členský stát je informován o tom, že přemístění proběhne dobrovolně.
	61.3 Poté, co je přemístění dojednáno, může vracející členský stát případně poskytnout žadateli cestovní doklady.
	61.4 Jednotlivé informace o přemístění si členské státy sdělují prostřednictvím standardního formuláře (příloha VI).
	61.5 V případech, kdy je třeba zohlednit zvláštní okolnosti (např. bezpečnostní rizika), členské státy dobrovolná přemístění neumožňují.
	61.6 Přijímající členský stát informuje vracející členský stát prostřednictvím systému DublíNet o úspěšném přemístění nebo o tom, že žadatel se ve stanovené lhůtě nedostavil.
62. V případě dobrovolného přemístění informuje přijímající členský stát vracející členský stát o tom, že přemístění bylo úspěšné, nebo o tom, že žadatel se ve stanovené lhůtě nedostavil.	
	62.1 Orgán členského státu má zaveden postup pro sledování příjezdů dotčených osob na jeho území v návaznosti na předchozí žádosti o přemístění podané v rámci dublinského řízení.
	62.2 Přijímající členský stát informuje vracející členský stát o úspěšném přemístění prostřednictvím elektronické komunikační sítě DublíNet.

Obráťte se na EU

Osobně

Po celé Evropské unii se nachází stovky informačních středisek Europe Direct. Adresu nejbližšího střediska naleznete na internetové stránce: https://europa.eu/european-union/contact_cs.

Telefonicky nebo e-mailem

Europe Direct je služba, která odpoví na vaše dotazy o Evropské unii. Můžete se na ni obrátit:

- prostřednictvím bezplatné telefonní linky: 00 800 6 7 8 9 10 11 (někteří operátoři mohou tento hovor účtovat),
- na standardním telefonním čísle: +32 22999696 nebo
- e-mailem prostřednictvím internetové stránky: https://europa.eu/european-union/contact_cs.

Vyhledávání informací o EU

On-line

Informace o Evropské unii ve všech úředních jazycích EU jsou dostupné na internetových stránkách Europa na adrese: https://europa.eu/european-union/index_cs.

Publikace EU

Publikace EU, ať už bezplatné, nebo placené, si můžete stáhnout nebo objednat na adrese: <https://op.europa.eu/cs/publications>. Chcete-li obdržet více než jeden výtisk bezplatných publikací, obraťte se na službu Europe Direct nebo na místní informační střediska (viz https://europa.eu/european-union/contact_cs).

Právo EU a související dokumenty

Právní informace EU včetně všech právních předpisů EU od roku 1952 ve všech úředních jazykových verzích jsou dostupné na stránkách EUR-Lex na adrese: <http://eur-lex.europa.eu>.

Veřejně přístupná data od EU

Portál veřejně přístupných dat EU (<http://data.europa.eu/euodp/cs>) umožňuje přístup k datovým souborům z EU. Data lze bezplatně stahovat a opakovaně použít pro komerční i nekomerční účely.

Úřad pro publikace
Evropské unie